DE NIEUWSBODE,
VERSCHIJNT OP DINSDAG VAN IEDERE WEEK.
J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.
Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00
Voor 6 regels of minder, dito, dito - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

7de JAARG. NO. 10. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 11 MAART 1856. GEHEEL NO. 322.

DE NIEUWSBODE,
IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Terms.
$ 2,00 per year strictly IN ADVANCE.
All letters must be post paid.

Advertising.
One column one year, [illegible]
Two-thirds do. do. do. [illegible]
One-half do. do. do. [illegible]
One-quarter do. do. do. [illegible]
One Square, (twelve lines) one year, [illegible]
" " six months, [illegible]
" " three months, [illegible]
" " one week, [illegible]
Each subsequent week [illegible]
Business card, not over six lines, per year. [illegible]
Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE, 31 Jan. In de *Indier* leest men: "Wij vernemen van goederhand, dat aan den heer *Ch. F. Pahud* eene gratificatie van f 60,000 is toegelegd, wegens zijn verblijf naar Indie. Men voegt er bij, ofschoon wij dit niet kunnen gelooven, dat de heer *Pahud* deze gratificatie zou weigeren, daar hij een man van fortuin is."

Van eene doorgaans goed onderrigte zijde wordt ons medegedeeld, dat de afgetreden minister van koloniën een prachtexemplaar van het onlangs bij den heer *Mieling* uitgekomen werk over de *orchideen* aan den Keizer van Rusland heeft aangeboden. De heer *Pahud* ontving daarvoor dezer dagen van wege Keizer Alexander twee prachtige vazen, ter waarde van f 3000.

— Te Rotterdam is eene inrigting tot stand gebragt tot wering van bedelarij door kinderen. Door het stedelijk bestuur is aan die inrigting kosteloos afgestaan een lokaal in de Baan, naar 't welk de bedelende kinderen verwezen worden van 's ochtends 8 tot 's avonds 10 uur. Terstond na hunne opneming in het genoemde locaal worden de kinderen geheel gereinigd; daarna op de school gebragt, waar zij te huis behooren, of anders in de bewaarschool; des avonds zoo veel mogelijk op de werk-, naai- en andere scholen. Gedurende den tijd dat de kinderen zich in het lokaal bevinden, worden zij bezig gehouden met gymnastiek, netten breijen, touw plukken, spinnen enz., zonder dat dit in schoolonderwijs mag overgaan.

ENSCHEDE, 31 Jan. Jongstl. Zaturdag werd te dezer stede de gewone jaarl. vergadering gehouden van aandeelhebbers in de Enschedesche katoenspinnerij. Uit het verslag bleek, dat in het afgeloopen boekjaar, in de spinnerij der maatschappij alhier en te Gronau, zijn verwerkt 5000 balen katoen, terwijl een dividend van circa 13½ pCt konde worden uitgekeerd.

Voorts werd beraadslaagd over de wenschelijkheid eener verlenging van den Arnhem-Oberhausenschen spoorweg, van Westervoort op den regter IJssel-oever, naar Rheine, welke lijn tot de grenzen van Hannover slechts nagenoeg 14 uren afstand zoude zijn. Een nader onderzoek dezer zaak is aan den directeur der maatschappij opgedragen en besloten, als dit tot voldoende uitkomsten leiden mogt, voor een aanzienlijk bedrag in het daarvoor benoodigde kapitaal, na verkregen concessie, deel te nemen.

HARDENBERG. 30 Jan. In het archief dezer stad is een oud stuk gevonden getiteld: "Eene Voorzegging" Naar hetgeen er boven staat, is het origineel gevonden den 8sten Aug. 1787 in het graf van een overleden bisschop van Frankrijk in eene kapel den H. Geest genaamd, in 1204 begraven. Het stuk was geschreven in het Latijn op maagden perkament, de rollen liggende in een looden kistje, staande aan het voeteneind van den opgemelden bisschop, die *Christianus Egidius* heette en wiens stamhuis later tot den koninklijken troon is verheven. De voorspelling betreft des bisschops vaderland (Frankrijk) en Engeland en spreekt, zonderling genoeg, van "een steen-vast bond" dezer rijken en hunne overwinningen.

HAARLEMMERMEER-POLDER, 27 Jan. Sedert de jongste regenachtige dagen is het met een groot deel onzer landerijen weder erbarmelijk gesteld. Over p. m. drie duizend bunders land, waarvan een groot deel bezaaid, rollen weder de golven en vernietigen de hoop en de verwachting van den landman op eenen oogst, zoodat hij de groote kosten en moeiten, die hem het bewerken en bezaaijen dier gronden veroorzaakt hebben, als verloren mag beschouwen. Intusschen is het te wenschen, dat het te benoemen polder-bestuur zich meer aan de belangen late gelegen liggen van hen, die hunne kapitalen in deze onderneming staken, en dat zij in de eerste plaats hunne zorgen aan de bemaling en waterberging wijden, welke beide veel, of liever alles, te wenschen overlaten.

LANGSTRAAT, 22 Jan. Ofschoon ten spijt der voorstanders van den vrijen handel, nog geruimen tijd na de afschaffing der broodzetting, de bakkers in dezen omtrek een strikt monopolie handhaafden, heeft zich thans, na de afschaffing van den gemaal-accijns, in den broodhandel eene geduchte concurrentie geopenbaard, waarmede de eigenlijke brood-consumerende klasse zoo is ingenomen, dat zij van haar welgevallen jegens de goedgunstige bakkers in blijde zangtoonen blijken geeft.

Voor eenige dagen liet een bakker te Vlijmen openlijk aankondigen, dat bij hem het brood op de 4 Ned. p. 5 cent was afgeslagen; een ander bakker volgde onmiddelijk dit voorbeeld.

Het behoeft niet gezegd te worden dat de aftrek der bakkers zoo groot is, dat zij, ondanks nacht en dag doorwerkende, geen brood genoeg kunnen vervaardigen, om aan de veelvuldige aanvragen, waarmede zij als het ware bestormd worden te voldoen, hetgeen, daar hun brood van zeer goede kwaliteit is, zich ligtelijk laat begrijpen.

Bovendien verneemt men, dat eenige bakkers uit Vlijmen, Nieuwkuik en Haarsteeg, overeengekomen zijn, om in eerstgenoemde gemeente eenen stoom graanmolen (meelfabriek) daar te stellen, welk plan reeds een begin van uitvoering moet erlangd hebben.

Daarentegen zullen de eigenaars van de twee aanwezige wind-graanmolens te Vlijmen eene broodbakkerij oprigten.

GRONINGEN, 31 Jan. Maandag morgen vertrok de koopman D. D. K. van *Nieuwolda* naar Winschoten en kwam des avonds op den bestemden tijd niet in zijne woning terug. Dit wekte ongerustheid bij zijne dochters te huis en men zond hem boden achterna, om onderzoek te doen, of er mogelijk een ongeluk met hem voorgevallen ware, tot welke geduchte vroegere geschiedenissen wel aanleiding gaven. Men werd gewaar, dat hij omstreeks vier uur een herbergje tusschen Scheemda en Nieuw-Scheemda verlaten had, om naar huis te keeren; meer kon men niet ontdekken. De vrees werd dus sterker, dat het Termunter zijldiep mogelijk zijn doodbed was geworden. Ongelukkig werd dit des anderen daags bewaarheid: na lang zoeken, vond men eerst zijne pet, en daarna het lijk in genoemd Zijldiep, kort bij het Waar, weder terug.

Van den 2den Feb. Tot lof van de maatschappij van algemeene assurantiën tegen gevaar van brand, gevestigd te *Brussel*, maken wij gaarne melding van eene gebeurtenis die dezer dagen te Vlissingen heeft plaats gehad. Bij gelegenheid van een daar uitgebroken brand in het aan den heer J. P. SMITH toebehoorend pakhuis 't welk voor f 30,000 maïs inhield, bij gemelde maatschappij verzekerd, was het aan den moed en ijver van genoemden heer *Smith* en zijne ondergeschikten toe te schrijven, dat die brand in zijne geboorte gebluscht werd en daardoor die groote hoeveelheid graan behouden bleef.

Het bestuur nu van gemelde maatschappij, gaarne een blijk willende geven van zijne erkentelijkheid, heeft den agent gemagtigd aan den heer *Smith* een zilveren gedenkpenning uit te reiken, alsmede eene premie van 20 gulden aan de manschappen, die tot het blusschen van den brand hadden medegewerkt. Die uitreiking geschiedde op eene plegtige wijze, waarbij den begiftigden dank werd gezegd voor de aan de maatschappij bewezene diensten.

— Men doet aan de *Utr. Ct.* de volgende mededeeling, die ook hier de opmerkzaamheid verdient; "Van goederhand wordt ons gemeld, dat de duurte der levensmiddelen ook tot de vervalsching heeft geleid van eene der meest algemeene en dagelijksche behoeften, namelijk de gest. In onze stad is namelijk gest aangetroffen, die met zwaarspaath was vervalscht. Men heeft allen grond te vermoeden, dat deze vervalsching reeds in Schiedam gepleegd is. Zij is niet alleen af te keuren als een schandelijk bedrog, maar de zwaarspaath moet ook als een voor de gezondheid allezins schadelijk inmengsel worden beschouwd: Deze vervalsching is te meer te bejammeren, daar de gest een belangrijk artikel ook van uitvoer uitmaakt en buitenlands een grooten roep bezit, waarop kwade praktijken niet dan een' zeer nadeeligen invloed kunnen uitoefenen."

— Uit Batavia wordt gemeld: In het district Sadjirah, afdeeling Lebak (Bantam), niet verre van de afdeeling Buitenzorg, is eene warme bron ontdekt, waarvan het water met veel baat in verschillende ziekten gebezigd is en nog voortdurend door de inlandsche bevolking gebruikt wordt. Dezer dagen is de bron plaatselijk onderzocht door dr. *P. Swart*, officier van gezondheid te Buitenzorg. Naar gissing, is hare ligging op ongeveer 1200 voeten beneden zee. Zij is geheel door bosch omgeven. In de nabijheid geeft de zwavelreuk reeds haar aanwezen te kennen. Het water komt met kracht te voorschijn tusschen twee door de uitwerking van het zich ontwikkelende zwavelig zuur ontlede trachiet-steenen. Het wordt nader scheikundig onderzocht. *Gron. Ct.*

Verkorte Berigten.

— Bij zekeren W. VAN WIJCK, tabaksplanter te Slijk-Ewijk, verschijnt bij herhaling des avonds eene witte, zwevende gedaante, die meestal door knecht, meid en sommige aanverwanten wordt gezien. De zoogenaamde geest zoude hebben aangewezen, dat op eene zekere plaats in het achterhuis in den kelder, een schat begraven ligt. Te vergeefs heeft de predikant der plaats de ongerijmdheid van dit vermoeden beweerd; men besloot eene waarzegster uit Nijmegen te halen; deze is herhaalde malen, zonder dat het een gewenscht gevolg opleverde, met eenen gouden buit, den benarden afgeperst, naar huis teruggekeerd. Inmiddels begon men op te delven en heeft den kelder en den omtrek der woning tot eene ongelooflijke diepte omgewoeld, doch ook dat bragt niet tot het door de verschijning aangewezen, gewenschte doel. Men ontbood een R. K. priester uit de nabuurschap, die echter ook geene pogingen wilde aanwenden. In het bestookte huis laat de bewuste verschijning, in weerwil van dit alles, de bewoners geen rust; de policie zal zich waarschijnlijk met deze zaak bemoeijen.

— Thans wordt maarschalk *Pelissier* stellig te Parijs verwacht. Men denkt dat hij onmiddelijk na de terugkomst van generaal *Martimprey* in de Krim van daar zal vertrekken. De maarschalk heeft bereids aan een' zijner vrienden geschreven, eene woning voor hem in de rue Madelaine in gereedheid te brengen. "Die woning moet echter niet te hoog zijn," schrijft *Pelissier*, "want ik ben zoo dik geworden, dat ik moeijelijk stijgen kan."—Wij geven hier woordelijk terug wat we in een Fransch dagblad lezen.

— Volgens een officieel verslag over de laatste verschijning der cholera te Parijs, stierven er van November 1853 tot December 1854, toen de laatste gevallen voorkwamen, 9096 personen. In de jaren 1832 en 1849 waren in evenredigheid van het toenmalig getal inwoners, meer dan tweemaal zooveel personen aan die ziekte bezweken.

— De maatschappij van den spoorweg naar Versailles is door de regtbank veroordeeld tot 150,000 frs. schadeloosstelling aan mevrouw *Geoffroy*, die bij het ongeluk, dat op den spoorweg plaats had den 9den November j. l. zwaar gekwetst werd, ten gevolge waarvan zij haar geheele leven gebrekkig zal loopen.

— Een der Fransche dagbladen behelst de volgende aankondiging: "De ouders van een eenentwintigjarig meisje, goed onderwezen en in bezit van 4300 fr. rente, doch behebt met de St. Vitus-dans, wenschen haar uit te huwelijken aan een' geneesheer van 40 of 45 jaren, die onophoudelijk zijne zorg aan haar zal kunnen wijden."

— De bekende prins *von Armenie*, die eenigen tijd te Berlijn in verzekerde bewaring is geweest, is den 27sten Jan. van daar weggevoerd om bij de Nederlandsche grenzen aan de bevoegde magt te worden overgeleverd.

— Op den dag dat de vredestijding te Keulen aankwam, werd van daar, door een' handelaar in effecten, naar Frankfort getelegrafeerd, om voor hem voor zekere som effecten "*aan te koopen.*" Het berigt te Frankfort aangekomen, luidde "*verkoopen.*" Zoo geschiedde het en de effecten-handelaar leed eene schade van duizende guldens, doch hij weigerde de betaling, en verwijst het effecten kantoor te Frankfort naar het telegraaf bureau. Men is benieuwd te vernemen of het Frankforter handelhuis dat kantoor zal aanspreken, maar meer nog, of dat vrijwillig of gedwongen betalen zal.

— Te Dingwal in Schotland heeft eene vergiftiging door dolle kervel, welke men voor groenten had aangezien, plaats gehad, ten gevolge waarvan drie personen, waaronder twee geestelijken, het leven verloren en verscheidene anderen nog niet buiten gevaar zijn.

— Dezer dagen had, naar men verzekert, te Tilburg een tweegevecht plaats tusschen een' burger en een' officier van het garnizoen. In de manege der dragonders moet de strijd gevoerd zijn, met ongelukkig gevolg voor beide partijen. Beide toch moeten, hoezeer niet gevaarlijk, gekwetst zijn. Men verneemt dat de zaak bereids aan de justitie bekend is en dat er een onderzoek naar het gebeurde ingesteld wordt.

— In de *Leeuwarder Courant* van 30 Jan. wordt van de Lemmer geschreven, dat de zee aldaar sinds den 26sten dezer zoodanig met ijs bezet was, dat de scheepvaart op en van die haven geheel gestremd was.

— Uit *Smilde* schrijft men, dat zich ook daar reeds de spreeuwen hebben laten zien en hooren, als voorboden van een vroeg voorjaar.

— De Londen *Morning Post* behelst een zeer oorlogzuchtig hoofdartikel tegen de Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

— In Zweden heeft de aanneming der Oostenrijksche voorstellen, eene diepe verbazing teweeg gebragt. Men schijnt daar nog weinig geloof aan de opregtheid van Rusland te slaan; ten minste de regering gaat met hare krijgstoerustingen voort en heeft tot bestrijding der daardoor veroorzaakte uitgaven een bedrag van 550,000 dlrs banco, in het afgeloopen jaar tot verdediging des rijks beschikbaar gesteld, aangewezen.

RUSLAND-TURKIJE.

Het komt zeker aan velen, die gaarne zouden zien dat de tegenwoordige oorlog in één oogenblik tot het gebied der geschiedenis werd teruggebragt, voor, dat de diplomatie er zich met voordacht op toelegt den grootst mogelijken omweg te nemen, om toch niet te spoedig tot het sluiten van den vrede te geraken. Toen den 23sten te Weenen de officiele stukken waren aangekomen en in orde bevonden, waarin Rusland de Oostenrijksche voorwaarden aannam, dacht en zeide men algemeen, dat nu ook terstond de vredes-preliminairen zouden worden geteekend.

Maar dat gaat zoo spoedig niet in zijn werk. Eerst moest daarover uit Parijs en Londen nader consult worden genomen, en nu de gevolmagtigden te Weenen eindelijk tot de onderteekening gereed zijn, verneemt men weder, dat ze niet de vredes-preliminairen zullen teekenen, maar nog al weder een' daaraan voorafgaanden maatregel hebben te nemen; zij zullen zich slechts bepalen tot het geven eener verklaring aan Rusland, 't zij in eene door allen gezamenlijk geteekende nota, 't zij in een protocol, dat de Oostenrijksche voorstellen zijn aangenomen. Zoo is het ook werkelijk geheurd. Het protocol is den 31sten door hen te Weenen onderteekend.

Het teekenen der vredes-preliminairen zelve zal eerst later plaats hebben en niet te Weenen, maar te Parijs, en die onderteekening zal de eerste handeling uitmaken van het vredes-congres. Dit zal dus nog al wat tijd aanhouden. Wel zegt men dat de opening van het congres zal geschieden tusschen den 20sten en 25sten Februarij, maar wij vreezen, dat de vertegenwoordiger van Turkije zich tegen dien tijd nog niet te Parijs zal bevinden, en het zoude toch wat al te ongerijmd zijn, de aangelegenheden van Turkije in het vredes-congres te regelen zonder het bijzijn van een Turkschen vertegenwoordiger, hoe weinig deze ook tot de "collectieve wijsheid der beraadslagende diplomaten" moge bijdragen.

Of de degen zoolang in de schede zal terugkeeren, weten we niet. De *N. Pr. Zeit* verzekert dat er vooreerst geen wapen*stilstand*, maar slechts eene wapen*schorsing* zal tot stand komen. We kunnen het onderscheid niet best vatten.— Doch we treden hier op het gebied der "men zegts"; en daarvan wemelen tegenwoordig, bij gebrek aan nieuwe feiten, de dagblad-correspondentiën. Men hoore slechts eenige van de meest verspreide:

In Parijs wordt beweerd, dat 8 a 10 zittingen voor de leden van het congres voldoende zullen zijn, om het ten volle eens te worden.— Men gaat verder, en durft de verwachting openbaren, dat na den vrede Keizer *Alexander* of Keizer *Frans Josef* te Parijs zullen komen.

Al verder verzekert men, dat Keizer *Napoleon* niet vreemd is aan het besluit, dat lord *Palmerston* Engeland niet zal vertegenwoordigen bij het vredes-congres. De Keizer, wetende dat lord *Palmerston* zou worden gekozen, schreef te dier zake aan den heer *de Persigny* en verzocht dezen, aan den hertog *van Cambridge*, de Koningin en lord *Palmerston* zelven het gevaar voor oogen te houden, dat aan zijnen (*Palmerstons*) naam eene den vrede vijandige beteekenis kon gehecht worden. Deze opmerking van *Napoleon* moet, altijd naar men verzekert, lord *Palmerston* zelven tot het besluit geleid hebben, zijne plaats in de conferentiën aan lord *Clarendon* af te staan.

De *Advertiser* heeft een' brief uit Parijs ontvangen van iemand die in hooge kringen verkeert, en meldt dat generaal *Canrobert* en sir *Colin Campbell* beide op eene soirée verklaarden, den [illegible] aan de opregtheid des Czaars, met betrekking tot de vredesonderhandelingen, te twijfelen, en dat Rusland geen ander doel had dan de geallieerden hunne krijgsbewegingen te doen staken, en zich bij het voeren der onderhandelingen op een of ander punt terug te trekken. Aan den *Morning-Herald* wordt hetzelfde uit Wiesbaden geschreven.

Een [illegible] Weener dagblad verzekert, dat Oostenrijk thans voornemens is, om een voorstel bij de Duitsche bondsvergadering te doen, om de vredes-preliminairen goed te keuren en aan te nemen. Daardoor zou de Duitsche bond ook aan de onderhandelingen kunnen deel nemen.

Een Berlijnsch dagblad verzekert dat Pruissen reeds ter conferentie verzocht is, en wel door Oostenrijk, Rusland en Frankrijk.

Doch reeds genoeg van alle die geruchten en verzekeringen, die nog met tallooze meer zouden kunnen worden vermeerderd. Wij laten het aan onze lezers over er zooveel van te gelooven als ze verkiezen, maar raden hen toch aan, niet te veel aan die verzekeringen te hechten.

Terwijl de meeste dagbladen volhouden dat Pruissen tot de conferentiën toegelaten zal worden, dat Frankrijk ten opzigte van dit punt van allen tegenstand afstand gedaan heeft en alleen Engeland nog eenige bezwaren daartegen maakt, —wordt die toelating door den *Constitutionnel*, in een artikel, getiteld: *het Parijsche Congres*, zeer betwijfeld. De omstandigheid dat de art. van den *Constitutionnel* dikwijls het gevoelen van het Fransche kabinet uitdrukken, zet eenig gewigt aan dien twijfel bij, die anders weinig aandacht zou verdienen, omdat gedurende de twee jaren van oorlog onderscheidene kwestiën van algemeen Europeesch belang zijn op het tapijt gekomen, waarbij al de groote mogendheden eene stem behooren te hebben.

Het verdient welligt nog opmerking, dat in dit artikel zoo bepaald gesproken wordt van het Parijsche congres. Ook de *Pays*, een ander half-officieel orgaan, geeft een uitvoerig artikel, dat ten doel schijnt te hebben, het denkbeeld van een algemeen congres weder te verlevendigen. Het blad beweert, dat het Weener kabinet zich bepaald tot eenige Duitsche Staten, zoo niet tot de Bondsvergadering, zal wenden, om hen uit te noodigen een besluit te nemen omtrent de aan Rusland voorgelegde vredesonderhandelingen. Ook zouden de verbonden mogendheden willens zijn de Europesche staten in 't algemeen te doen mededeelen, dat zij aan de conferentiën zullen kunnen deel nemen, als zij vooraf zich geheel aansluiten aan de vredesvoorwaarden, en die in alle omstandigheden zouden willen verdedigen. Daardoor zou het denkbeeld van den Keizer, dat geheel Europa zich verklaarde, worden verwezenlijkt en het belang, dat de Europesche staten in een vraagstuk van zoo hoog gewigt moeten stellen, ten volle erkend worden. De stem, door zulk een algemeen congres uitgebragt, zou vol gewigt zijn en voor de toekomst de beste hoop mogen doen voeden!

De laatste berigten uit de Krim zijn van den 15den Januarij. De Russische batterijen, bekend bij de Franschen onder de namen van Gringalet en Bilboquet, vuurden steeds op de zuidzijde van Sebastopol.

De zee voor Odessa en voor Kinburn was geheel bevroren — In de Krim was de koude eenigermate afgenomen.

In een ministerraad, den 15den Jan. te Konstantinopel gehouden, heeft men ernstig de belangen van het Aziatisch leger besproken. *Omer*-pacha heeft veel van zijn invloed verloren, ofschoon de groot-admiraal o. a.,—die zijne komst in het ministerie trouwens aan *Omer* te danken heeft,—hem met kracht verdedigt. Kon men een geschikt opvolger vinden, *Omer* zou stellig terug worden geroepen, vooral op aandrang der Westersche hoofdofficieren —In zake de verdediging van Kars, verneemt men nader van allerlei schandalen. Zoo moet een pacha het voor de vesting bestemde graan zich zelven hebben toegeëigend. Hij is met zijn zoon voor den krijgsraad gedaagd, maar heeft zich door den dood aan een schandelijk vonnis onttrokken.

ENGELAND.

LONDEN, 1 Februarij. Het aantal manschappen, dat de admiraliteit in de thans geopende zitting van het Parlement zal verlangen, bedraagt 76,000 man. Onder dit getal zijn 10,000 scheepsjongens, en 16,000 mariniers liegerpen. In het vorige jaar werden in het geheel 70,000 man gevraagd. De 6000 man meer, welke de admiraliteit dit jaar meent noodig te hebben, zullen gebruikt worden om de kanonneerbooten en mortierbooten te bedienen.

De Engelsche dagbladpers, die nog voor eenige dagen van niets dan oorlog weten wilde, begint zich ook reeds aan het denkbeeld van vrede te gewennen. De *Times* geeft thans rekenschap van de Fransche pers, waarom hij zoo oorlogzuchtig gezind bleef, ook na het bekend worden van Ruslands antwoord, en waarom hij zich de miskenning heeft blootgesteld, alsof hij liever oorlog dan vrede wilde. De schrijvers van dat blad verklaren, die houding aangenomen te hebben, uit hoogere politiek, omdat het niet voorzigtig is, aan een vijand te laten blijken, dat men naar vrede verlangt. De *Times* zegt voorts, dat hij over de vredevoorwaarden [illegible] gesproken heeft, om des te beter voorwaarden te erlangen. Verder acht genoemd blad het nu niet meer noodzakelijk, zijn verlangen naar vrede te verbloemen en dringt dus met veel klem aan, om toch spoed te maken met het houden der conferentiën en het regelen van de zaken op het congres, opdat de natie wete, waaraan zij zich te houden hebbe.

In een ander artikel zegt de *Times*, dat aan het Parlement thans vermoedelijk wel zal worden voorgesteld, om het leger en de marine op den voet van vrede te brengen. "Laat ons echter langzaam in de ontwapening zijn, zegt het blad. Moet men iets uit den tegenwoordigen oorlog geleerd hebben, dan is het dit, dat men altijd voor 't ergste bereid moet zijn. Tegen duren prijs hebben wij veel ondervinding opgedaan. Onze troepen dienen tot meer, dan tot paraderen te zijn ingerigt, onze artillerie iets meer te kennen dan oude muren omver te schieten, en onze driemasters meer, dan met Spaansche schepen saluutschoten te wisselen; ons militair stelsel moet hervormd worden; het is dat slechts ten halve: de officieren kunnen niet kommanderen, als zij het niet weten; de soldaten niet strijden, als ze het niet leeren; krijgstucht komt niet van zelve in een leger. Moeten we als schooljongens onze boeken verbranden, als de schooltijd voorbij is, en al het geleerde vergeten? De oorlog heeft onzen toestand in de wereld niet verbeterd. Hij heeft onze aanmatigingen ontmaskerd en onze zwakheden verraden. Wij zijn altijd de Saksers, die onvoorbereid zijn; het Normandisch bloed komt eerst te voorschijn, als het gevaar dreigt. Wij komen als het te laat is. Voor 't oogenblik kunnen we alle onze wapeningen niet opgeven."

— Door de regering zijn in de beide laatste weken, met verscheidene firma's te New-Castle, Liverpool en elders, nog contracten ter bouwing van een aantal kanonneerbooten en mortierschepen tegen de aanstaande lente, gesloten.

Ook de aanwerving van krijgsvolk wordt, ondanks de vredelievende omstandigheden, niet slechts voor het staande leger, maar ook voor de hulptroepen, door het gansche land met ijver voortgezet.

FRANKRIJK.

PARIJS, 30 Januarij. Het uitzigt op vrede maakt hier het onderwerp van alle gesprekken uit. Algemeen wenscht men den vrede en wel zoo spoedig mogelijk.

Men mag het inderdaad als een blijk van vooruitgang beschouwen, dat de oorlogzuchtigste natie in Europa tegenwoordig een' bepaalden tegenzin tegen den krijg heeft en dat die zoogenoemde glorie slechts zeer weinige aanbidders meer in Frankrijk heeft. De Franschen zijn met de uitkomst van den gevoerden oorlog tevreden. Zij hebben zich op de Russen wegens 1812 gewroken en hebben het den Engelschen bij Sebastopol getoond, dat het bespottelijk zoude zijn, in 't vervolg weder van Waterloo te spreken. Bovenal verheugt zich Parijs in den aanstaanden vrede, daar de conferentiën binnen zijne muren zullen worden gehouden. Want terwijl de diplomatie nog veel inkt verbruiken zal, zullen menigte van bals en concerten plaats hebben, zullen hôtels en koffijhuizen gevuld worden en zal het geld in omloop komen.

— De markies *Laroche-Jacquelin*, voormalig legitimist, thans senateur, heeft eene brochure in het licht gegeven, die én om de politieke waarde welke men er aan toeschrijft (zij werd gezonden aan al de leden der diplomatie te Parijs met den keizerlijken stempel voorzien) én om den tegen Engeland niet weinig vijandigen toon, de aandacht van velen tot zich trekt. De schrijver vangt aan met de verklaring, dat het woord van den Keizer van Rusland stand zal houden, en gaat daarvan uit, om het wantrouwen tegen Rusland betoond, te wederleggen. Hij betoogt dan de noodzakelijkheid van den vrede om de volgende vier redenen: 1) De oorlog heeft zijn doel bereikt; het Ottomannisch rijk is beveiligd tegen Rusland. — 2) De voortzetting van den oorlog zou geen ander resultaat kunnen leveren, dan dat *de bijzondere belangen van Engeland zouden worden gebaat.* Frankrijk heeft hoegenaamd geene verpligting om daartoe mede te werken.

3) Engeland zoude de geheele oorlogsvloot van Rusland willen vernietigd hebben; maar dat is volstrekt het belang van Frankrijk niet; want Frankrijk kan vroeg of laat de hulp der Russische vloot behoeven.

4) Rusland moet zich vrijelijk kunnen ontwikkelen in Azië. — Ook in de hoogere kringen begint men van meerdere toenadering tusschen Keizer *Napoleon* en *Alexander* te spreken. Maar daarom juist is deze brochure [illegible] opmerkelijk.

— Men hoort nog gedurig van arrestatiën in de beide departementen Charente, Dordogne en eenige anderen. Voor een paar dagen werden eenige personen, die men verdenkt van tot de vereeniging *la Marianne* te behooren, per spoortrein van Poitiers naar Parijs vervoerd.

FEUILLETON.

Vervolg van No 9.

De Haardstede in het Westen.

Een verhaal voor den "Nieuwsbode" bewerkt, door
N. W. A. VAN CATZ SMALLENBURG.

X HOOFDSTUK.

DE ONTZEGGING.

De verbittering nam meer en meer toe en het was vooruit te zien dat de Duitschers hunnen kandidaat niet zouden kunnen benoemen. De dag voor de stemming was een Zondag, en op de vrije plaats voor zijne woning zat Greiner met zijnen neef. Hij had een ernstig gesprek met den jongeling gehad, en hem verzocht, toch zijne droefgeestigheid tegen te gaan, die zich altijd op zijn voorhoofd vertoonde, en een duidelijk kenmerk was van ontevredenheid. Ulrich had ontwijkend op deze voorstellingen geantwoord, en was juist voornemens op te staan, toen hij den ouden Pool langzaam naar het huis zijns ooms zag toe komen. De gestalte des Pools was meer gebogen dan vroeger, en zijn blik naar den grond gerigt. Het geweer hing over zijnen schouder en zijne linkerhand rustte als vermoeid op den lederen gordel, waarin zijn jagtmes stak. Toen hij bij Greiners woning was aangekomen, hield hij stil, en trad, toen hij oom en neef te zamen zag, op hen toe. Ulrich begroette hem hartelijk. "Er zijn reeds vele weken voorbijgegaan," sprak hij, "dat wij u niet gezien hebben, wakkere vriend!" "Mijne ledematen zijn oud en zwak," antwoordde Thaddeus, "en ik dwaal niet meer zoo rond gelijk vroeger." "Welkom zijt gij altijd," zeide de oude Greiner, hem de hand reikende. "Ben ik?" vraagde Thaddeus, zijn geweer afnemende, en zich naast Greiner op de bank zettende. "Zeker, zeker," zeide Hans hartelijk, "en wanneer gij het goed meendet, verliet gij uwe hut op de prairie en kwaamt bij ons in Freiburg." Thaddeus lachte zonderling, doch antwoordde niet. "Morgen vindt alzoo de stemming plaats," zeide hij na eenige oogenblikken. Greiners gelaat verloor, bij deze woorden zijne vroegere vriendelijkheid en hij antwoordde slechts met een barsch: "Ja." "De benoeming Florian's," vroeg de Pool voort "was zeker, wanneer gij hem wildet ondersteunen; gij schijnt dit echter niet te willen!" "Neen," "En waarom niet?" "Dat is mijne zaak" merkte Greiner aan, zich misnoegd op de bank heen en weder draaijende. "Hoor, Greiner!" sprak de Pool verder, "ik wil u door mijne vraag niet te na treden, noch beleedigen; doch ik zoude gaarne willen weten, waarom gij Florian tegenwerken wilt?" "Hij is mijn vijand," sprak Greiner met hevigheid, "en ik wil niets met hem te doen hebben." "Gij houdt hem alzoo voor onedelijk?" "Dat niet; maar hij is en blijft mijn vijand." "Welligt houdt gij hem voor een' lafaard?" Greiner antwoordde op eenen toon van verachting: "Ik heb geene bewijzen van het tegendeel." Thaddeus knikte als bevrediged met het hoofd, leunde met de kin op den loop zijns geweers, en scheen in gedachten verzonken. Na eenige minuten hief hij zijn hoofd weder op, zag den ouden Greiner scherp in de oogen en vraagde: "Bemint gij uw nieuw vaderland, Amerika?" Hans zag op deze vraag den Pool verwonderd aan en antwoordde: "Ik bemin het even vurig, neen! Vuriger dan het land mijner geboorte!" "Hebt gij reeds voor de sterrenbanier gestreden?" "Nog niet! doch zoo oud en zoo zwak als ik ben, zoude ik te veld trekken, wanneer de vrijheid mijns nieuwen vaderlands bedreigd werd." "Ik geloof het," zeide de Pool, "gij zijt zeeman geweest, en op de zee zegt men, leert men de vrijheid beminnen." "Zoo is het," riep Greiner, met vriendelijker, helderder stem. "De zee wekt de liefde tot vrijheid, en die de zee bevaart en de tyrannij niet leert haten, die blijft een slaaf zijn leven lang." "Zoo," antwoordde Thaddeus, "hoor ik gaarne spreken: dit herinnert mij nog aan vroegere dagen. Ik heb ook menig jaar op de schuimende baren gedobberd, en nu komt mij de prairie met hare zandgronden dikwijls voor als de vlakte des oceaans." "Gij zijt zeeman geweest?" vraagde Greiner hem met vernieuwde belangstelling aanstarende. "Menig jaar," was het antwoord, "en ik zag meermalen de zee rood geverwd van bloed." "Gij hebt alzoo eenen zeeslag bijgewoond?" "Meer dan eenen; ik zag de amerikaansche sterrenbanier verscheurd door de kogels der Britten, doch strijken zag ik ze nimmer." "Gij vocht dus op de amerikaansche vloot?" "Voorzeker, en daarbij nog onder eenen held, die tot de grootsten behoort die ooit de koele zeeën in ademden—onder LAWRENCE." "Onder Lawrence!" hervatte Greiner, en zijn gelaat gloeide van innige gemoedsbeweging. "Lawrence, al heeft hij geene daden volbragt, die op de lotgevallen zijns lands grooten invloed hadden, is den amerikanen toch, altijd het ideaal eens zeehelds. Anderen behaalden meer gewigtige zegepralen, bewezen hunne natie grootere diensten; doch niet een verdonkerde den roem des jeugdigen Lawrence, die roemrijk voor zijn vaderland viel. Greiner was eenige jaren na den dood des jeugdigen helds naar Amerika gekomen, en had reeds veel over den dood des dapperen kapiteins gehoord. "Waart gij bij zijnen dood tegenwoordig, vraagde hij den Pool dringend. Thaddeus knikte met het hoofd, en Greiner voer voort: "Verhaalt verhaal!" "Wat zal ik verhalen?" vraagde de Pool. "De daden van Lawrence kunt gij in een boek lezen, en ik zelf heb niets bijzonders verrigt. Ik heb mijnen matrozenpligt vervuld, niets meer en niets minder. Doch, van eenen kan ik u verhalen, wiens naam wel niet beroemd is, gelijk die van Lawrence, maar die in zijne daden [illegible] niet minder dapper dan hij. Het was een uwer landslieden en van hem wil ik u verhalen." De Pool streek met de hand over zijn voorhoofd, legde het geweer over zijne knieën, en vestigde het oog op den blanken loop. Toen begon hij en verhaalde het volgende:

XI HOOFDSTUK.

DE SCHULD.

"Het was in het voorjaar van 1813, dat ik zonder iets te doen in Boston lag en op eene militaire bezigheid wachtte. De oorlog met Engeland was in vollen gang. De voornaamste daden schenen zich tot de zee te bepalen; te land heerschte eene soort van stilstand. Ik was sedert eenigen tijd buiten dienst. Eene wonde, die ik in het been ontvangen had, maakte mij het rijden onmogelijk, en ik had geenen bijzonderen lust, om bij het voetvolk te dienen; liever wilde ik mijn geluk ter zee beproeven. Te dier tijde sprak men in Boston veel van den jongen kapitein Lawrence, die met eene kleine korvet, de *Hornet* genaamd, eene in geschut veel sterkere Engelsche brik, de *Peacock*, aangegrepen, en na een kort, doch bloedig gevecht veroverde. De *Peacock* was van de welgerigte kanonnen der *Hornet* zoodanig getroffen, dat zij begon te zinken; en met denzelfden heldenmoed, waarmede de Amerikanen hunne vijanden bestreden hadden, beijverden zij zich nu, om hen van den ondergang te redden. Lawrence overtrof aan werkzaamheid al de zijnen. Toen de *Peacock* zonk, nam zij drie amerikanen, die met de redding der acht laatste Engelschen bezig waren, met zich in de diepte. Dit heerlijke wapenfeit, met de daarop volgende edelmoedigheid, maakte den naam van Lawrence beroemd; en toen hij met de gevangenen terugkeerde, benoemde men hem tot bevelhebber van het in de haven van Boston liggend fregat *Chesapeake*. Tegen het einde van Mei kwam hij in Boston aan, nam bezit van het schip, dat wel met kanonnen en voorraad voorzien, doch zonder bemanning was. Spoedig waaide de sterrenbanier op en begon men manschappen te werven. Ik was een der eersten, die in amerikaansche uniform op het dek der *Chesapeake* sprongen, en de dienst bij de kanonnen op zich namen. Te gelijk met mij had zich ook een Duitscher laten aanwerven, die even als ik, Amerika als zijn tweede vaderland beschouwde. In [illegible] dagen [illegible] zich twee honderd en vijftig man [illegible], en van de bediening [illegible] fregat, die wel weinig van de zeemanschap, [illegible] gedaan hadden, doch die doordrongen waren van haat tegen Engeland en ongeduldig naar het oogenblik des gevechts verlangden. Dit oogenblik zoude niet lang uitblijven. Reeds sedert eenigen tijd kruiste het Engelsche fregat, de *Shannon*, voor de haven van Boston; en deszelfs kapitein had meermalen den wensch geuit, zich met een Amerikaansch schip in eenen tweestrijd te meten. Het was op den morgen van den 1 Junij, dat met de eerste stralen der zon de witte zeilen van het Engelsche fregat zigtbaar werden, dat ter uitdaging een kanon afschoot, 't geen alle handen aan boord van ons schip op het verdek riep. Lawrence beantwoordde het schot, hees ten teeken, dat hij de uitdaging aannam de sterrenbanier op, die met onophoudelijke hoera's begroet werd waarop wij ons tot den strijd gereed maakten. Bijna de gansche manschap bestond uit rekruten, doch geen hunner beefde bij de gedachte aan het nabijzijnd gevecht. Het meest van allen was de Duitscher, die te gelijk met mij in dienst getreden was. Nog zie ik hoe hij zijne muts in de hoogte wierp en hoera riep. De oever was intusschen met toeschouwers als bezaaid, en toen wij onder den donder des geschuts, met eenen frisschen zuidoostenwind en volle zeilen in zee staken, klonk het jubelgeschrei der menigte ons na. Snel vlogen wij over de baren den vijand te gemoet. Er verliepen echter eenige uren voor dat wij nabij de *Shannon* kwamen. Zoodra hij ons gezien had, nam hij eenige zeilen in en verwachtte ons. Wij zagen duidelijk de Engelsche vlag [illegible] wapperen; de zware kanonnen, het geheele massieve gevaarte; zijn verdek met matrozen bezaaid; en kwamen tot de overtuiging dat de *Shannon* een der schoonste fregatten was, die ooit op de baren der zee gedobberd had. Doch dit schrikte ons niet af. De *Chesapeake* [illegible] acht en veertig kanonnen aan boord had, en onze kapitein [illegible] zoo lang zij voor een koning of koningin streden. Lawrence stond op het verdek, zijn verrekijker in de hand, de spreektrompet in de andere; [illegible]

Vervolg en slot hierna.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. Quintus, Redacteur.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 11 MAART 1856.

CANDIDAAT VOOR CIRCUIT REGTER.

W[M]. R. GORSLINE.

De Doodstraf.

Er is in de wetgevende kamers van Wisconsin een voorstel gedaan om de doodstraf weder in te voeren. Aan alle kanten gaat van personen, die de zaak slechts van *eene* zijde beschouwen, de kreet op: "Hoe onmenschelijk! Hoe barbaarsch!" —Zonder ons als advocaat van de doodstraf voor moord te willen opwerpen, vragen wij in gemoede, hoe kan men dezelve onmenschelijk en barbaarsch noemen, in een land, waar men met pistool en mes, knuppel en loodslinger in den zak loopt, en waar zij, die het volk vertegenwoordigen, zich niet schamen elkander muilperen en oorvijgen toe te dienen? En is juist de wet, die de doodstraf afschaft, niet onmenschelijk en barbaarsch te noemen? Tweemaal in eenen korten tijd heeft de stem des volks van Wisconsin, in het onwederstaanbare gevoel van regtvaardigheid, zich duidelijk en met nadruk tegen die wet verklaard; tweemaal heeft het volk van Wisconsin die wet met voeten getrapt en met eigen handen aan moordenaars, wier leven door dezelve werd beschermd, het doodvonnis voltrokt. Zullen wij hen nu, die, aan deze stem het oor leenende, op de afschaffing eener in hun oog onmenschelijke wet aandringen, voor onmenschen en barbaren uitkrijten? Is de regter daar, om moordenaars of om de maatschappij te beschermen?

Van een artikel hierover, voorkomende in de Milwaukie *Sentinel*, hetwelk plaatsgebrek ons verbiedt geheel over te nemen, deelen wij het slot mede. Hetzelve is ingezonden uit Brown County, en der lezing en overweging overwaardig, vooral voor hen, van wier beslissing het zal afhangen of de doodstraf in Wisconsin al of niet weder zal worden ingevoerd.

"Is het genade de doodstraf af te schaffen? Hoe vele moordenaars zouden voor die vreeselijke schuld zijn bewaard gebleven, als zij van te voren er zeker van waren geweest, dat de dood hunne onvermijdelijke straf zou zijn? Leidt genade ons in zonden, voor welke wij niet boeten kunnen? Biedt zij ons den giftbeker aan? Zet zij ons aan om eene levenslange hel in onzen eigen boezem te scheppen? Als dit de dienst der genade is, dan is het ook haar werk, om de doodstraf voor moord af te schaffen; en anders niet.

Het leven is zoet, dit gevoelen wij allen: maar is het zoeter voor den gekerkerden moordenaar, dan het was voor zijn onschuldig slagtoffer? Voorts is levenslange kerkerstraf voor moord, *in het geheel geene straf*. Zij beteekent een jaar of twee, tot de zaak een weinig in het vergeetboek is geraakt; dan zal de Gouverneur hem vergiffenis schenken of hem dood laten martelen, zoo als hem believt. En nadat de moordenaar vergiffenis heeft verkregen, heeft hij tienmaal meer van een groot man dan ooit te voren.

Ik ken eenen koelbloedigen moordenaar in dezen Staat, die vergiffenis heeft verkregen, en zijn schuldig hoofd veel hooger draagt dan menig eerlijk man.

Behalve dat alles kunnen *wij* het gevoelen in onze natuur niet uitroeijen, dat *de moordenaar moet sterven*. Als onze wetgeving de doodstraf niet herstelt tot eene vaste wet van den Staat, dan zal het wee geroep van "hij vermoordde mijnen *vader*, mijne moeder, mijn kind, mijne vrouw, mijnen broeder of mijne zuster," uit een vol hart het gevoel van regtvaardigheid in elken oploop van menschen opwekken en met sterke harten zullen zij dezelve *uitvoeren*. Wij mogen het barbaarsch of ijselijk noemen; het zal geschieden tot dat de wet veranderd is."

Na het bovenstaande geschreven te hebben, kwam ons het volgende berigt in handen:

—Berlin, Wis. 4 Feb. In een kosthuis te Grand Rapids, Portage County, vierde Zondag, den 24 Jan., een jonge Duitscher, genaamd *Christian Reiner*, met eenige kameraden, zijnen verjaardag. Omstreeks tien uren ontstond er twist onder hen, als wanneer zekere *Geo. B. Lane*, een kloek Engelschman op *Ryner* aanviel, maar er van werd afgehaald. Een weinig daarna *Ryner* naar bed gegaan zijnde, ging *Lane* naar boven tot diens kamer, en stak hem in de borst, nabij het hart, waarop *Ryner* opsprong, roepende: "ik ben gestoken," en er eindelijk in slaagde alarm te maken. *Lane* ging intusschen met zijn werk des doods voort, en stak zijn slagtoffer viermaal in de borst en bragt hem eene hevige snede aan de zijde van den hals toe. *Ryner* stierf in eenige oogenblikken. De moordenaar bevindt zich in de gevangenis te Plover, waarheen men hem des nachts moest brengen, om te verhinderen dat de inwoners hem niet op staande voet ophingen.

Wij gevoelen zeer goed het ijsselijke van iemand een touw om den hals te doen en hem dan koelbloedig in de eeuwigheid te slingeren; maar als wij dan aan die vreesselijke moordtooneelen denken, welke wij telkens in de nieuwsbladen vermeld zien, en aan die Lynchteregtstellingen, waardoor het volk zelf zich het regt verschafte, dat aan hetzelve door de wet ontzegd werd, door het Uitvoerend Bewind onthouden, gelijk het volk en weder te Charlestown, Coles Co., Illinois, den moordenaar Monroe met geweld uit de gevangenis gehaald en opgehangen heeft, omdat de Gouverneur zijne teregtstelling had uitgesteld, dan zeggen wij met de hand op het hart, in volle overtuiging: "genade voor eenen moordenaar is eene gruwzaamheid jegens de Maatschappij." Eenen dollen hond schiet men dood, niet alleen opdat hij niet bijte, maar ook opdat hij niet andere honden doe bijten; en eenen moordenaar hangt men op, niet alleen opdat hij niet moorde, maar opdat hij door zijn voorbeeld anderen van moord afschrikke. Zet hem in de gevangenis, en zijn voorbeeld zal veeleer aanmoedigen dan terughouden. De doodstraf afschaffen, is, ten minste in Amerika, waar de beschaving nog op zulk eenen lagen trap staat, en de hooggeprezene vrijheid de hoofden doet draaijen, onzes inziens, eenen bloeddorstigen tijger ontketenen.

☞ De West Canadasche *London Daily Telegraph* antwoordt op de bewering der Amerikaansche pers, dat in eenen oorlog met Engeland de noordelijke kolonien tot de zijde der Ver. Staten zouden overgaan, op eene wijze die de algemeene aandacht verdient.

"De Britsche provincien" zegt dat blad "tellen over de drie millioen inwoners en daar onder 345,981 man militie, die in den wapenhandel bedreven zijn. Deze militie is eene der besten van het Noord Amerikaansche vaste land, steunende op gepensioneerde militairen der reguliere armee, zoo dat elk regiment ten volle 20 per cent gedisciplineerde officieren bezit. Discipline is de hoofdzaak in een grensleger, en deze, gelijk de organisatie, bestaan in de Ver. Staten slechts op het papier. Alzoo dat wij met 400.000 man militie en 6000 man Westindische troepen en eene voortreffelijke artillerie, elken aanval van uit Amerika kunnen afslaan, terwijl onze telegraaf en spoorweg linien ons in staat stellen, om op elk bedreigd punt bij de hand te zijn. In Canada zou eene Amerikaansche armee naar hartelust gedorschen worden.

Gaan wij van het verdedigende tot het aanvallende over, dan is de Engelsche vloot in elk opzigt de Amerikaansche overmagtig en de beheerscheres der zee, en wat de toestand der steden aan den Atlantischen Oceaan betreft, van de Passamaquoddy baai in het noorden af, tot Galveston in het zuiden toe, is niet eene havenplaats, die wij niet in 24 uren kunnen plat schieten, mits er slechts water genoeg zij om een fregat of eene kanonneerboot te dragen. San Francisco was een zekere prijs voor ons vlootdeel in de stille zee. Daarbij zijn wij meester der binnenzeeën: wij kunnen eene magtige vloot, den St. Lawrence stroom op, in het meer Ontario zenden, enz.

Behalve de militaire en maritime hulpmiddelen hebben wij er echter nog een van veel belang in de Ver. Staten zelf, in de verhouding van het Zuiden. Kan een verstandig mensch er aan twijfelen, dat de slaven, die nu reeds door vuur en water gaan, om hunne vrijheid te verkrijgen, bij het uitbreken van den oorlog, als onze vlag van den grooten mast waait, in massa op staan en zich aan de vrijheidsvaan van Engeland aansluiten zullen? Onze Westindische regimenten zullen spoedig krijgstucht onder deze slaven brengen, en wij aarzelen geen oogenblik te beweren, dat de oorlog aan drie millioen onzer medemenschen de vrijheid zou brengen, die nu in de ijzeren ketenen der slavernij worden gehouden. Laat het tot den oorlog komen en de Vereenigde Staten zullen tot *verscheurde* Staten worden, de Republiek ten einde zijn."

Zoo spreekt Canada, dat dezelfde vrijheden bezit als de Ver. Staten, en welks wetten niet slechts op het papier staan, maar van kracht en geldig zijn tot het welzijn der bevolking: Zoo spreekt Canada, dat reeds voor twee jaren verklaard, dat de slavenvangwet der glorierijke republiek het voor eeuwig van deze scheidde en dat nimmer in zijne bosschen het gehuil der bloedhonden de schande zijner burgers zou verkondigen.—*Ills Stzg.*

☞ Het is beter hard geblazen dan de mond gebrand?

☞ Veronderstel dat de Engelschen New York afbranden—dat is niet meer dan de New Yorkers zelve eens in de vijf jaar doen, en als zij dat dorp verwoest hadden, dan zouden zij de voldoening hebben van te weten dat zij voor honderd millioen dollars aan eigendom hadden verbrand, toebehoorende aan hunne eigene landslieden—*Boston Chronicle.*

Dat is ten minste nog al eenige troost bij het droevig vooruitzigt op eenen oorlog.

Iets over een artikel in de "Hollander."

In de *Hollander* van 27 Februarij ll. lazen wij een artikel, ingezonden door eenen zich noemenden *Korrespondent* te Grand Rapids. Op dat dergelijke opstelletjes geenen kwaden indruk op onze landgenooten zouden maken, gevoelen wij ons gedrongen, iets aangaande het vermelde stukje te zeggen. De correspondent verwijt de leiders van de republikeinsche partij, dat zij iemand tot spreker hebben verkozen, "die zoo ver met zijne dolle driften over de slavernij doordrijft, dat hij eenmaal van zijne lippen heeft laten glijden: „*Laat de Unie glippen;*" voor wien derhalve "het pronkstuk der wereld, hetwelk onze voorvaderen maakten (de constitutie) van minder waarde is, dan de agitatie der slavernij kwestie. ."

Wij vragen den schijver ernstig of hij een Christen, en vervolgens of hij een Hollander is!

Is hij een Christen? Slechts een stipje in het onmetelijke rijk Gods is de Unie, die door *Zijnen* wil in het aanzijn trad, en door *Zijnen* wil ook weder kan verbroken worden, gelijk de Colossus van Rhodus tot gruis viel, en het magtige Babylon tot eenen puinhoop werd. Hoog boven alle Unien en rijken is de troon Gods, en wat is bij *Zijne* wijsheid de *constitutie*, dat *pronkstuk der wereld*? Zal men de menschen meer dienen dan den grooten, alwijzen, algoeden God? Het is *Zijn* bevel, dat de menschen elkander zullen liefhebben; en is het onze medemenschen liefhebben, als wij hen in slavenboeijen laten zuchten? Zal de politiek meer gelden dan de godsdienst? Onze groote leermeester heeft ons het verhevenste voorbeeld gegeven van zelfopoffering; en er is hier slechts één weg om zijn voorbeeld na te volgen, namelijk die overdrevene denkbeelden van Unie en constitutie ten offer te brengen op het altaar der christelijke liefde. De beslissing der slavenkwestie is de zaak des Christendoms.

Is hij een Hollander? Daar hij spreekt van de constitutie, welke onze voorvaderen maakten, zouden wij bijna op het vermoeden komen, dat hij een Amerikaan was: maar welke Amerikaan zal correspondent van een Hollandsch blad willen zijn? Neen, hij is een zoon van Holland, dat is hij, en al het water der vijf groote meren kan zijn Hollandsch bloed niet uit hem wasschen; al le amerikaansche redeneringen kunnen zijn nationaal gevoel niet verdooven; alle politieke beschouwingen en drogredenen kunnen den godsdienstigen zin niet in hem uitroeijen, die aan Nederland, waar het philosophen-eijeren uitbroeden der Duitschers nog weinig of niet is doorgedrongen, zoo bijzonder eigen is.

Wij zijn er zeker van dat de correspondent nog dikwils naar het land van netheid en orde in gedachten terugziet, naar het land zijner schoonste herinneringen, waar hij de eerste vaderlandsche woorden stamelde, waar hij het eerst leerde, dat men God moet liefhebben boven alles en onzen naasten als ons zelven. Onmogelijk kan hij in zijn hart die geestdrift koesteren voor de Unie en dat pronkstuk der wereld, de constitutie, welke hij in zijn artikel aan den dag legt. Dezelve kan niet anders dan gehuicheld zijn. En waarom? Hij spreekt van postenbejag en van gevoed worden uit de publieke krib. Hij zal dus zeker niet aan dat euvel mank gaan, anders zou hij er niet van spreken; maar men kan nog andere begunstigers hebben, men kan ook uit eene andere hand voedsel ontvangen dan uit de publieke krib, en het hollandsche spreekwoord zegt: "wiens brood men eet, wiens woord men spreekt." Het is echer laag aan baatzuchtige oogmerken zijn nationaal gevoel ten offer te brengen en om dezelve zijne overtuiging te verloochenen, en, wat meer zegt, een verrader van het Christendom te worden.

Al heeft de correspondent ook dat stukje uit den mond van eenen Amerikaan overgenomen; hij is er toch de vertaler, de schrijver, de inzender van, en is er verantwoordelijk voor. Onbedachtzaamheid moge hem al een weinig tot verschooning verstrekken; hij deed in allen gevalle toch wijs er zijnen naam niet onder te zetten.

En nu geachte lezer, nog dit tot onze verontschuldiging: alles moet zijnen eisch hebben, en wij weten wel dat het ongepast is een nieuwspapier tot een tractaatje te maken: wij gevoelden ons echter door dat fraaije stukje gedrongen, in de taal van de "Hollander" te spreken.—Wij komen misschien later nog eens in *onze taal* op dat artikeltje terug.

Uit de National Era:

De heer Giddings, zich van het publieke leven terugtrekkende, aan het volk van het 12de congressionele District van Ohio:

"*Medeburgers!*—De langdurige wedstrijd voor de kiezing van eenen spreker is geëindigd. De vrijheid heeft hare eerste-belangrijke overwinning behaald in het huis van vertegenwoordigers van het Amerikaansche Congres. De leerstellingen van Jefferson, van de vaders der Amerikaansche omwenteling, zijn hersteld in het citadel van verdrukking. * * * * * * * *

In het lange tijdperk mijner dienst alhier, heb ik noch voordeel noch onderscheiding gezocht. Ik heb gewerkt voor de herstelling van die grondbeginselen, voor welke onze omwentelingsgezinde vaderen streden. Ik heb geleefd om dezelve erkend te zien door de meerderheid van den populairen tak van het Congres. Ik beschouw mij zelven als onder de gelukkigsten der publieke personen. Ik heb het hoogste punt van eerzucht bereikt. *Ik ben voldaan.* En ik weet dat gij mijne gevoelens zult op prijs stellen, als ik de hoop uitdruk dat, aan het einde van mijn tegenwoordig ambts-termijn, ik mij van het publieke leven mag terugtrekken—buiten de publieke opmerkzaamheid treden—tot mijne nederige woning terugkeeren—in de afzondering, die met mijne natuur strookt, het overschot doorbrengen van mijn leven, dat de hemel mij heeft toegelegd; terwijl andere en bekwamere Staatsmannen het werk zullen voortzetten, dat onder zulke goede voorteekenen begonnen is, tot dat ons Gouvernement zal verlost en wedergeboren zijn van de verteerende zonde van verdrukking, en de zegeningen des hemels op een vrij land zullen rusten. J. R. Giddings.

Washington, 6 Feb. 1856.

☞ "Ik wou dat je deed wat mijn vuur doet," zeide de redacteur van——tot iemand, die hem al twee uren lang, in de drukkerij, had in den weg geloopen. "Wat dan?" vraagde de ander. "Wel, mijn vuur gaat uit," was het antwoord.

NIEUWE VALSCHE BANKNOTEN.

De volgende nieuwe vervalschingen zouden tegenwoordig in omloop zijn:

$5 bills op de Mc Lean county Bank, Illinois, veranderd van $2 bills.

$10 bills op de Merchants en Mechanics Bank, Wheeling, Va.

$10 bills op de Bank van Racine, Wisconsin, veranderd van $1 bills.

$10 bills op de Farmers en Traders Bank, Illinois, veranderd van $2 bills.

$10 bills op de Central Bank, Georgia, Illinois, veranderd van $1 bills.

Valsche $5 banknoten op de North Western Bank of Virginia, Branch of Jefferson, zijn in Wheeling in omloop; zij zijn op grover papier gedrukt, dan de echten.

Regter Kandidaten.—De heer Wm. R. Gorsline, thans regter in dit District, is kandidaat voor eene herkiezing. Diegenen welke hem in den Regterstoel, zoowel advokaten als procederenden, hebben leeren kennen, spreken met allen lof over zijne bekwaamheden en geschiktheid voor dat ambt, en het is niet onwaarschijnlijk dat hij zal herkozen worden. Wij hopen het van harte.

De heer John A. Eastman, van Fond du Lac, kondigt zich als tegenpartijder aan. Als advokaat zoude hij (naar wij hooren zeggen) tamelijk goed zijn, doch waartoe eene verandering, wanneer wij *weten* in den heer Gorsline een regtschapen Regter te hebben?

Het district bestaat uit de Counties Sheboygan, Manitowoc, Fond du Lac en Calumet.

(Ingezonden.)

Mij overtuigd houdende van de belangstelling welke de Nederlanders in den Staat Michigan van hunne overige landgenooten genieten, geloof ik dat het verslag eener sledevaart door mij in de verschillende nederzettingen, als *Holland, Zeeland, Groningen, Drenthe* en *Vriesland*, ondernomen, hun niet ongevallig zijn zal.

Gedeeltelijk voor mijne zaken, maar voornamelijk om eens te zien waar en hoe mijne talrijke vrienden zich aldaar bevonden, daar ik er nog nooit geweest was, ondernam ik dien togt en stond niet weinig verbaasd over de groote vorderingen door hen in acht jaren tijd gemaakt. *Holland* en *Zeeland* zijn reeds belangrijke plaatsen zoowel wat grootte als nijverheid betreft. Ik zag eenen koornmolen te Groningen (te Holland is er een in aanbouw,) vijf of zes zaagmolens, twee scheepstimmerwerven, verscheidene schoeners en platboomde vaartuigen, fraaije en groote kerken, scholen en winkels, logementen, alsmede allerhande ambachtsmans werkplaatsen, en buitendien steeg mijne verwondering ten top, bij het aanschouwen van duizende akkers schoon, am heid bouw- en weiland. Velen getuigden mij daar gekomen te zijn met weinig of niets, die nu voor niet minder dan voor zes a tien duizend dollars zouden opstaan. Het een en ander doet mij met blijdschap en in stellige overtuiging beweren, dat de Amerikanen nu met onder scherts verborgen wangunst over de rijke Hollanders (rich Dutchmen) van Michigan zullen gaan spreken, gelijk weleer over het rijke Hollandsche volk van Mohawk. Ook laat de gezondheidstoestand, op weinige uitzonderingen na, niets te wenschen over.

Grand Rapids, Mich., L. D'OOGE.
23 Feb. 1856.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Sheboygan, 10 Maart. Mayor *Wood* van New York, altijd het welzijn van het volk zoekende, heeft eene strenge manier aangenomen, om persoon en eigendom des volks voor middernachtelijke roovers en inbrekers te bewaren. Hij heeft in elk der policie station's huizen een bevelschrift laten lezen, waarbij gelast wordt, de salarissen der policiedienaren, in wier wachtpostnabijheid een diefstal of eene inbraak wordt bedreven, hun voor *drie achtereenvolgende dagen afte houden*, zoo de misdadigers niet gevat zijn. Dit treft hunne zelfzucht op de regte plaats.

— Wij vernemen en deelen het als een goed voorteeken mede, dat de aannemer van den Sheboygan en Fond du Lac Spoorweg met zijnen Ingenieur Vrijdag avond in deze stad gearriveerd is, komende van Boston.

— John B. Spencer, is door het Circuit Geregtshof van Milwaukee, veroordeeld tot levenslange opsluiting in de Staatsgevangenis, voor den moord van John Singer, door ons vroeger medegedeeld; en zijne vrouw is door Regter Hubbel tot een jaar gevangenistraf, bij zwaar werk, verwezen, voor het houden van een berucht huis. Zij scheen zeer te leurgesteld te zijn, dat zij geene twaalf jaar in plaats van een had gekregen, omdat zij dan nog kans had gehad, om braaf en eerlijk de gevangenis uit te komen.

— Gedurende meerdere dagen werd er een proces gevoerd tegen den onderwijzer John Anderson te New York, die eenen ondeugenden jongen niet anders wist te tuchtigen, dan dat hij hem eene dragt slagen toetelde. De vader van den jongen, Mr. Thomas Doran, had daarop den onderwijzer aangeklaagd en $ 5000 schadevergoeding geeischt. Eene menigte getuigen waren gehoord en de aanklager had alles in het werk gesteld, om de Jury op zijne zijde te brengen. Nu onlangs had de uitspraak plaats en de zelve luidde ten gunste des beklaagden. Het regt des onderwijzers, om eenen ongehoorzamen en volgens Amerikaansche zeden in zijne souvereiniteit ontembaren jongen een duchtig pak slag te geven, is aldus daarmede wettig erkend.

— *Samuel Williams*, een kleurling, verkocht zijne landhoeve nabij Clearspring, Md., dezer dagen, voor $ 7000, aan *John Pearl*. Hij was een slaaf van 40 jaren, toen hij zich vrijkocht; hij heeft 28 kinderen groot gebragt, vier van welke hij kocht en in vrijheid stelde. Hij is nu in zijn tachtigste jaar, en is een sterk, lang oud man, met een verstandig uitzigt. Hij verkeert in onafhankelijke omstandigheden. De meeste zijner kinderen zijn in het Westen, en de overigen wenschen naar hetzelfde land te gaan, zoodat de oude man, ofschoon hij zeer veel van zijne woonplaats houdt, heeft goedgevonden, zijne matten op te rollen, en hen te volgen.

Madison, 25 Februarij. Gisteren maakten wij aangename kennis met zekeren *Constantijn A Hamer*, Hollander van geboorte, die het zonderlinge verschijnsel aanbood van slechts met één vinger aan elke hand geboren te zijn, één teen aan den eenen voet, en drie aan den anderen, en wat het zonderlingste is, zijn vader was juist met dezelfde gebreken geteekend, en zoo ook twee zijner kinderen. *Hamer* is een zwaar gebouwd, welgeschapen man. Hij kan bijna elke soort van werk doen, ofschoon hij niet veel vooruitgang maakt in de meer zware werktuigkundige oefeningen. Hij is een goed en snel schrijver, en verstaat het boekhouden goed. Hij is een volmaakt onderwijzer in het fransch en duitsch.—*Patriot.*

— Wij vernemen, dat de heer *J. H Knowlton*, lid der Assembly, aanbiedt tachtig akkers land te geven aan elk welgeschapen jongman, van goed karakter en gedrag, die naar Kansas zal gaan, daar blijven tot dat deszelfs lot is bepaald als slavernij territoir, en, in geval van botsing tusschen de vrijestaats mannen en de slavernijgezinde partij, den strijd der vrijheid helpen strijden. Mannen met sterke armen en moedige harten, gehecht aan de zaak der vrijheid, zijn juist nu in Kansas boven alles noodig.—*Journal.*

Cincinnati, 25 Feb. De tegen over onze stad liggende rivier Licking begon gisteren snel te rijzen en wierp ontzaggelijke ijsmassa's in de Ohio, waardoor het ijs in de laatste opkruide en er groote schade werd veroorzaakt. De stoomboten, *Flag, Albertine, Bridge City, Grapeshot, Madonna, Salem* en *York town* zonken en zullen geheel verloren zijn. Meerdere andere stoombooten zijn meer of minder beschadigd en eene groote menigte platbooten en schuiten werden in den grond geboord. Het gezamentlijk verlies zal meer dan $ 200.000 beloopen en men ziet meer ongelukken te gemoet. De Ohio is in de laatste 12 uren ongeveer 10 voet gestegen en stijgt nog.

Van den 28 Feb. De zaak der gevlugte slaven, die voor den Ver. Staten kommissaris *Pendery* diende, werd door hem beslist ten gunste der eischers uitgewezen, en de slaven werden ter hunner beschikking gesteld. Zij zijn echter nog in de handen van den Sheriff, onder de beschuldiging van moord, hebbende de moeder een harer eigene kinderen den hals afgesneden, gelijk wij reeds vroeger gemeld hebben.

Milwaukie, 25 Feb. Zaturdag avond werd door juffrouw *Gulahan*, in de 3de Ward, om den policie dienaar *Rice* gezonden, om haren echtgenoot te arresteren, die haar sloeg. De beambte voldeed hieraan en trachtte den man te vatten, waarop de vrouw achter hem sprong en hem vast hield, terwijl haar man hem verscheidene muilperen toediende. De beambte werkte zich eindelijk los, sloeg den man met zijnen knuppel neder, riep om hulp, maakte zich van den man meester en bragt hem naar de gevangenis.

Chicago, 26 Feb. Vrijdag nacht had er eene vechtpartij plaats in Christian Häfner's Salon in de Washingtonstraat, tusschen de Markt en Flintstraat. Een Duitscher werd in het onderlijf gestoken en stierf Zaturdag nacht aan de wond. De gedoodde was een duitsche slagter; de van den moord beschuldigde heet *John Moser*. Deze werd gevat, en zal heden het eerste verhoor ondergaan.

Van den 1 Maart. Op den avond van den 26 Feb, brak het ijs in de Missisippi te St Louis op, en drong, door de groote persing van het wassende water, op de stoombooten aan, die langs de landingsplaats lagen, rukte die van de touwen en ketens, klemde ze tusschen hoopen ijs, vermaalde ze tot splinters of sleurde ze weg om ze als een reddeloos wrak op den oever te werpen. Dit ongeval was reeds eenigen tijd voorzien, en alles wat uitvoerbaar scheen was gedaan, om het te keeren, maar te vergeefs. Het gewigt van het ijs en de kracht der wateren waren door niet eenig middel, waarover men te beschikken had, te overwinnen en bijgevolg hebben wij thans van deze vernieling in het groot berigt te geven.

De geheele ligplaats was van booten ontbloot: zij lagen drie en twintig in getal, in eene lengte van een mijl, langs de rivier verstrooid. Het verlies zal echter minder zijn, dan men gevreesd had, daar verscheidene der gezonkene of anders onbruikbaar gemaakte booten, oud en van weinig waarde waren. Er was echter geen boot in de haven, die er geheel onbeschadigd afkwam. Het geheel verlies wordt geschat op van $50,000 tot $ 150,000.

Van den 4 Maart. E. S. Williams, een jongman van Oswego, N. Y, die verleden Zaturdag met eenen trein van den Michigan Zuidelijken Spoorweg hier aankwam, viel tusschen de wagens, waarbij een zijner beenen boven de knie verpletterd en het andere desgelijks zwaar beschadigd werd.

New York, 4 Maart. Het volgende werd van Washington aan de *Herald* getelegrapheerd: Er was heden eene groote opgewondenheid in het kabinet ontstaan, door het lezen van een artikel in de Londen *Morning Post* van 12 Feb. waarin eene alliantie werd voorgesteld tusschen Frankrijk en Engeland, om de Amerikaansche vrijbuiterij voor te komen. Dit artikel stelt voor, de vloten van Engeland en Frankrijk in de nabuurschap van Centraal Amerika te vergrooten, en het regt uit te oefenen van alle verdachte Amerikaansche schepen te doorzoeken, op dezelfde manier als dit in het geval van Afrikaansche slaven geschiedt. Dit wordt van meer beteekenis door de daadzaak, dat de *Post* hier wordt beschouwd als het orgaan van Lord *Palmerston*. Het kabinet had eene verlengde zitting, toen het vermelde artikel deszelfs aandacht trok.

☞ Men meldt uit Madison, dat twee van Mr. Barstow's raadsmannen, van die zaak zijn afgestapt. Er loopt een gerucht, dat Mr. Barstow niet verder zal pleiten, maar zich op de regten zal verlaten, welke hij *zich zelven voorbehoudt*. In andere woorden, dat hij, niet in staat zijnde om te bewijzen, dat hij Gouverneur is *de jure* (met regt), veel liever zal staande houden, dat hij Gouverneur is *de facto* [metterdaad] en zal trachten den post in zijn bezit te houden, dien hij overweldigd heeft, ten spijt van den wil des volks, en met verachting van elk besluit van het Hoog Geregtshof. Wij kunnen moeijelijk gelooven, dat hij zulk een wanhopig spel ondernemen zal.

☞ Een man bragt gisteren alhier eene lading geweren in van Mineral Point, zeggende dat zij "door Gouverneur Barstow besteld waren." Een bloedig vooruitzigt. Barstow maakt zich gereed om het Hoog Geregtshof tegenstand te bieden. Wij wachten zijne laarzen nog aan de deur van het uitvoerend bewind te zien hangen, met die vreeselijke bombast uitdaging er op geschreven.—*Madison Journal.*

GEMENGDE BERIGTEN.

Zekere George Sheffield werd onlangs te Holland, Mich., door eenen Sheriff opgepakt, waarschijnlijk om poging tot broedermoord.—Bij Mr. Fairbanks in dezelfde plaats waren ongeveer op denzelfden tijd zestien schapen vermoord; men weet echter niet of het honden of wolven zijn geweest (de schapen?!), zegt de *Hollander*.—Er zijn $5 bills van de McLean Co. Bank, Id. in omloop, die van $2 bills veranderd zijn.—De Hollanders hebben een belangrijk handelstractaat met den keizer van Japan aangegaan.—A. Hyatt Smith heeft van de Circuit Court van Rock eene uitspraak ontvangen tegen de Rock River Valley Spoorweg Compagnie van $121,120.17.—Col. Garland, schatmeester van New Orleans had een te kort van maar eventjes $200,000, en meende in een schoener te ontsnappen, maar werd ingehaald en teruggebragt.—Het stoomschip *Telegraph* van Boston werd te Tybee door brand vernield. Het had $5,000 barrels meel aan boord.—Whiley, kapitein bij de artillerie, heeft bevel gekregen van het departement van oorlog, om Gouverneurs eiland, in de haven van New York, in staat van verdediging te brengen.—De N. Y. Herald, een sterk Know Nothing blad, dat de benoeming van George Law voorstond, weigert volstrekt Fillmore te ondersteunen, en verklaart dat diens benoeming oneerlijk verkregen was.—B F. Wade, Republikein, is tot V. S. Senator van Ohio herkozen voor zes jaar, boven David Tod, Democraat.—Te Havana zijn 358 Afrikanen aangekomen, onder den naam van leerlingen.—Caleb B. Atkins, teller van de Washington Bank te Boston, is gevat voor het wegmoffelen van $14,000, en onder eenen borgtogt van $25,000 weder op vrije voeten gesteld.—Op den 1 Febr. heeft de keizer van Haïti eene proclamatie uitgevaardigd, waarin hij verklaart, dat hij den aanval op Dominique heeft opgegeven, en zijne troepen op den terugmarsch zijn.—Eenige dagen geleden heeft de inspecteur van maten en gewigten te Baltimore, Md., een vierde duim van eene yard afgesneden, die zoo veel *te lang* was!—Een brief van Fort Snelling, Minnesota, gedagteekend 25 Jan. meldt dat van den 20 Dec. tot den 15 Jan. de thermometer daar gestaan heeft van 27 tot 33 graden onder nul, en dat er een soldaat was doodgevroren en op eenen morgen van acht of tien anderen de vingers waren bevroren, terwijl zij op wacht waren.—De burgers van Milton, Wis. hebben eene "vergadering tot hulp van Kansas" gehouden, waarbij veel geestdrift werd aan den dag gelegd.—In de omwenteling van 1813 in ons vaderland, hadden de jonge gasten, de brave borsten van Warmond, bij Leyden, ook veel geestdrift aan den dag gelegd om de Franschen een twee drie het land uit te jagen; doch toen de Maire hen op wilde schrijven, deed een hunner het woord en zeide: "dat zij bang waren, van voor melkenstijd niet te huis te zullen zijn." Anders zouden zij misschien ook te Woerden zijn gebleven.—De Massachusetts Know Nothings, gelijk de meesten hunner in New England, verwerpen de benoeming van Fillmore voor het presidentschap.

IN NEDERLAND

50JARIGE-ECHTVEREENIGING.

2 Feb. Te Oosthem, van T. Berkum, predikant aldaar, en L. Dekema.

Overleden:

31 Jan. Te Groningen, in den ouderdom van 10 maanden, Beuchien, dochtertje van D. T. Rodenberg.

" — Te Noorddijk, in den ouderdom van ruim 37 jaren, Hiltje Willems Hofstede, echtgenoote van R. J. Veldman.

Correspondentie van onzen reizenden Agent.

Milwaukee, 3 Maart, 1856

De 27 Februarij ll. was vooral op Sheboygan breedie graad niet zeer malsch. Ik ondervond zulks, toen ik in den morgen van dien dag, ten half vier ure, door den postwagen voerman (*Stage driver*) werd aangemaand, om het nauwelijks twee uren geleden opgezochte bed reeds weder te verlaten. Doch met alles laat zich hier op dit wereldrond beter den draak steken, dan met eenen Stage driver Van het oogenblik af, dat men zijne vracht betaalt tot op het hemelsche uur der aankomst, is men onbepaald aan zijne heerschappij onderworpen. De troon van dezen heerscher is de bok; de zweep zijn schepter; en eene verscheurde slaapmuts zijne kroon. Op eenen bevelenden toon maant hij tot spoed aan; men werpt zich haastig in de kleêren; geene minuut wordt voor eenen dronk waters vergund. Hoe onaangenaam dat haasten ook zij, men laat het zich welgevallen, daar men zulks als een goed vooruitzigt beschouwt, van ook spoedig uit de bijzonder ongemakkelijke, doorluchtige, koude kast verlost te zullen worden. Maar helaas! Nauwelijks is men met gevaar van hals en beenen te breken er ingeklommen, of het haasten houdt op. Op het oogenblik, dat hetgeen ons tot dus verre tot last was, ons zeer aangenaam zou worden, heeft de voerman allen haast verloren. Nu alle passagiers gezeten zijn gaat hij bedaard eenen verwarmenden dronk pakken, klimt dan dood op zijn gemak op zijne bank, en vangt op een sukkeldrafje den togt aan.

Het was een gure nevelachtige morgen. Een koude noordewind blies over de in winterboei geklonkene wateren van het vreesselijke meer Michigan. De jonkvrouwelijke kruinen der overblijfselen van het voor een tiental jaren nog onaangerande oorspronkelijke woud der "Evergreen City" (Sheboygan) bogen zich dienstvaardig voor den magtigen dwingeland des Noordens. Suizend en fluitend wrong hij zich door struiken en boomen, tot dat hij zich eindelijk loeijend op de vlakte verloor.

Wij waren, al voortsukkelende, op den planken weg, die naar Sheboygan Falls leidt, gekomen en daar aan de volle kracht des winds blootgesteld, die door honderden scheuren en gaten in de oude kast drong, en het bloed in de aderen deed verstijven. Daarbij ging het vreesselijke hotsen en stooten over de hard gevroren aarde, waardoor het mij schier onmogelijk werd geregeld te denken, niet eens van den troost verzeld, dat het eene verwarmende beweging was. Een dronken zoon van het groene eiland, een "Paddy van Cork" was mijn eenig gezelschap. Eerst stootte hij korte vloeken uit; doch weldra begon hij "lange woorden" te spreken. Achter Sheboygan Falls werd de weg slechter en het hotsen zoo erg, dat ik tusschen beiden door de dunne gescheurde zeiltjes die de wanden onzer staatsiekoets vormden, vreesde op den grond te zullen worden geslingerd. Daarbij begon de koude nu zulk eenen vat op mij te krijgen, dat ik dacht te bevriezen.

Het was intusschen ongeveer 6 uur geworden. De zon ving langzaam aan ons westelijk halfrond licht en door hetzelve leven te brengen. Ik verzocht dus af te stijgen en wandelde een paar uren verder. Met eene geheel nuchtere maag, in eene door merg en been dringende koude, door eene wildernis te wandelen, behoort wel is waar niet onder de pleizierreisjes; maar het bewaarde mij ten minste voor bevriezen; mijne halfverdoofde levenskrachten begonnen door de gezonde beweging weder op te flikkeren, het schier stilstaande bloed begon weder sneller te vloeijen, en weldra was ik weder geheel in orde, behalve dat ik eenen razenden honger gevoelde, die zich op dit oogenblik echter niet liet bevredigen. Eindelijk werd de weg een weinig beter; ik kroop weder in de kast en ten 10 ure reden wij het oude Ozaukee, thans Port Washington, binnen. Na mijnen vreesselijken honger gestild te hebben, onder welk bedrijf ik, naar hetgeen mijn zinnelijk en zedelijk wezen op de reis had moeten doorstaan, trachtte te berekenen, hoe lang men op zulk eene hotsmachine wel voerman zou kunnen zijn, zonder stapelgek te worden, maakte ik van de te late aankomst der stage van Milwaukee gebruik, om het krachtig opbloeijende plaatsje eens door te wandelen. Het was niet onaardig; maar hij, die maar eens zulk een opkomend plaatsje gezien heeft, kan het zich best voorstellen. Het gaat er juist mede als met pasgeboren kinderen. Vader en moeder, grootvaders en tantes weten er u duizend voortreffelijkheden en zelfs schoonheden van aan te wijzen; doch de vreemdeling wend er het gelaat af, prevelende "bah, dat nuchtere vleesch!"

Het eenige opmerkelijke gebouw te Port Washington is het "Arcade building" welks merkwaardigheid echter voornamelijk in de volstrekte afwezigheid van alle harmonie of allen goeden smaak bestaat, ja, zich zelfs als een groot zondenregister van den amerikaanschen schoonheidszin het publiek aanbiedt.

Eindelijk kwam de postwagen van Milwaukee. Het haasten en jagten begon, na het onspannen der paarden, weder als bij ons afreizen, om niet op te houden, dan toen wij gezeten waren. Het gezelschap was thans wat beter. Ik voor mij zit ten minste liever tusschen een paar fluisterende kindertjes van duizend weekjes, dan naast eenen *lange woorden* sprekenden Ier. De weg werd nu echter helaas! iets beter. Ik zeg helaas! want het hotsen en door elkander werpen, dat mij 's morgens zoo onaangenaam was, kwam mij thans, in mijne veranderde positie, hoogstens begeerlijk voor. Hier uit ziet men al weder dat goed of kwaad in de wereld betrekkelijk is, en dat...... doch halt! ik moet mijn publiek niet uit het oog verliezen. Ik schrijf voor de Hollanders in Amerika, die evenveel van logische redeneringen houden, als een olifant van gebakken spek.

Eindelijk hield het hotsen geheel op. Wij zagen in de verte reeds eene locomotief op den La Crosse spoorweg heensnellen, een teeken dat wij uit de barbaarschheid weder in eenigzins beschaafdere streken verplaatst waren. Een paar mijlen verder haalt de postiljon eene soort van trompet voor den dag, en onder een ijsselijk getoeter, rijden wij de metropolis van den Badger State (dassen Staat) binnen. Een half uur later had ik mijn anker reeds uitgeworpen in de "Schweizer Heimath," Oost Waterstraat, No. 321.

Na mij een weinig van de ongemakken der reis hersteld te hebben, begaf ik mij naar de wereldberoemde (!) Lagerbier Halle van Best, het Parthenon van het duitsche Athene. Ik trof daar de, voor mij belangrijkste, personen van Milwaukee, tezamen en sleet onder belangrijke gesprekken eenige aangename uren.

Den volgenden dag begaf ik mij naar het markthuis in de 1ste ward, het domicie! van den notaris H Spaan, die aldaar zijnen groente- en fruithandel heeft. Noch hem, noch den heer Bade schijnt het westen windeijeren te hebben gelegd. Wij spraken lang en breed over "de dagen, die verleden zijn," en mijne verzameling van levensbijzonderheden omtrent de meest invloedrijke Hollanders hier in Amerika, werd door woorden en echte stukken zeer uitgebreid. Het is nu eenmaal mijn zwak, levensbijzonderheden op te zamelen, en op mijne lange zwerftogten door de Vereenigde Staten, ben ik meer bekend geworden, dan menigeen wel denken zou. Men vreeze echter niet, dat ik iets ten nadeele mijner landgenooten schrijven zal.

De heer Spaan bood zich terstond, met alle bereidwilligheid aan, om mij hier in mijne bezigheden, zooveel in zijn vermogen was, te ondersteunen, en ZijnEd. heeft door woord en daad getoond, dat zijn aanbod hem ernst was. Ik begaf mij vervolgens de Chesnutstreet langs, naar den berg, door de wandeling den Hollandschen Berg genoemd, en rigtte het eerst mijne schreden naar de woning van onzen agent Mr. Doornink, kruidenier in de 6de Straat der 8de Ward Men verwachtte mij aldaar, en ik werd zoowel hier als bij zijnen buurman, den WelEerw. heer S. Bolks, met de grootste hartelijkheid ontvangen. Laatstgenoemde maakte dien eigen avond, na het eindigen der avondgodsdienstoefening, mijne komst in Milwaukee aan zijne gemeente bekend, en stelde mij vervolgens aan zijnen kerkeraad voor.—Deels alleen, deels onder geleide van Mr. Doornink, heb ik nu aanhoudend bezoeken bij de Hollanders afgelegd en ben te allerwege met de grootste hartelijkheid ontvangen.

De Hollanders vormen hier eene bloeijende gemeente van ongeveer 800 zielen en het gaat hen in alle opzigten voorspoedig. Hun stil en ingetogen gedrag, gepaard met vlijt en volharding, heeft den naam "Hollander" hier tot eenen eeretitel gemaakt, en zij hebben dit met eenen goeden uitslag bekroond gezien. De armoedige hutten, waarin zij zich voor een half dozijn jaren vestigden, hebben voor flinke plankenhuizen plaats gemaakt, en nog altijd gaan zij vooruit. Een timmermansknecht verdient hier van 16 tot 18 schellingen daags. (Men weet, dat de schelling hier gelijk staat met den ouden hollandschen schelling, of 30 cts. van de tegenwoordige Ned. munt; 8 schellingen is een dollar); andere ambachtslieden verdienen naar evenredigheid: een verwer of huisschilder kan tot zelfs 20 schellingen daags verdienen. Zoo ook een schrijnwerker. Alle handenarbeid wordt hier rijkelijk betaald; doch wee hem, die hier komt zonder handenarbeid geleerd te hebben! Honger is zijn deel en het armenhuis zijn vooruitzigt.

Gisteren bezocht ik de ochtendkerk. Het was een aangenaam gezigt, die talrijke netgekleede schaar, die in alles welstand verried, aan te zien. Ik zag niet een armen of zelfs armelijk gekleeden, en allen lag eene rustige tevredenheid op het gelaat. De godsdienstoefeningen worden hier sterk bezocht. Des Zondags wordt er driemaal kerk gehouden en meestal eens in de week des avonds.

De kerk is een nieuw opgetrokken getimmerte, dat nevens de pastorie door de gemeente is gesticht. Tot nu toe kost het $3000, doch men wil er eenen statigen toren op plaatsen, met eene klok, en de achtergallerij tot een schoollocaal inrigten. Aan eenen geschikten onderwijzer heeft men echter grootelijks behoefte. Als een blijk van den welstand der gemeente zij aangemerkt, dat al die zaken uit hare eigene middelen bekostigd zijn, waaruit ook de predikant wordt onderhouden. De eenige onderstand, dien zij krijgen, is zoo ik meen $ 200 van de Hollandsche gereformeerde kerk [Dutch reformed church] te Albany. Deze welstand bleek mij ook uit mijnen boeken-verkoop, welke zeer aanzienlijk mag genoemd worden.

Met onze oude, getrouwe *Nieuwsbode* gaat het minder gunstig. Velen zijn er echter, die hem lezen. Doch het is met regt verwonderlijk, hoe menschen, die zoo in alles ruimschoots de voordeelen van het amerikaansche leven genieten, met de courant nog hunne oude hollandsche gewoonte volgen, hoewel zij weten, dat de prijzen der couranten hier zoo zijn ingerigt, dat iedereen eene courant voor zich alleen nemen kan, gelijk dit ook in Amerika te allerwege het gebruik is.

Men zou hier met geen hollandsch daggeld tevreden zijn, maar de uitgever, O! die zou er zich maar mede vergenoegen moeten, even als of diens werklieden, materialen en levensbehoeften, ook naar het leven in Holland konden berekend worden. Door in een club de courant te lezen, meet men, mijns inziens, den uitgever der *Nieuwsbode* met eene maat toe, waarmede men zelf niet zou willen toegemeten worden. Doch genoeg. Ik hoop dat eenmaal deze zaken veranderen zullen, en dat, door eene aanmerkelijke verhoogde deelneming, de uitgever voor zijne vele moeite zal schadeloos worden gesteld.

R. H. LABBERTON.

ONZE NEDERLANDSCHE CORRESPONDENTIE.

NO. 4.

ROTTERDAM, 27 Januarij 1856.

Wegens het nog voortdurend reces der Kamers is er hoegenaamd geen politiek nieuws. Men verneemt intusschen, dat de tweede Kamer den 5den Februarij hare werkzaamheden zal hervatten. Alle mogelijke dagbladen zijn opgevuld met redeneringen en conjecturen, over de in den jongsten tijd zoo sterk ontwikkelde hoop op vrede. De tijding van de aanneming der Oostenrijksche voorstellen door den Keizer van Rusland, had allerwege invloed op den prijs der granen, die sedert ƒ50 en meer per last gedaald zijn.

De fabelachtig hooge prijzen van den grond blijven tot dusver stand houden. Dezer dagen werden in Groningen landen verhuurd voor ƒ2632, welke huur in 1853 nog ƒ1783 bedroeg, en toen veel te hoog werd geacht; te Uiterwaa d Bloemen- of Margeruiterdijk, gold in 1836 aan huur ƒ359, en zij is thans verhuurd voor ƒ2002. Onder Molenaarsgraaf verkocht men onlangs 16¼ bunders land met bouwhuis, voor ƒ19.000, terwijl in 1844 die hofstede voor den toen hoogen prijs van ƒ8000 in des eigenaars handen was gekomen.

Den 21 Januarij heeft er kortstondig een geweldigen storm gewoed, die in Noord Brabant en Gelderland nog al schade heeft te weeg gebragt. Nabij Willemstad werden twee landbouwers, ieder met hun kar en paard, van den dijk af in het water geworpen. Zij wisten zich echter gelukkig het leven te redden.—In de langstraat zijn in verschillende gemeenten zamen een tiental huizen of hutten ingestort, bij een van welke een kind om het leven is gekomen.

In de residentie zijn de winterfeesten nog altijd aan de orde van den dag. De Koninklijke familie was zeer welvarende.—Men zegt dat de prins van Oranje in den aanst. zomer, weder eene reis zal doen naar de Middellandsche zee, en dat daartoe wordt gereed gemaakt de nieuwgebouwde korvet met hulpstoomvermogen *prinses Amalia*.—De soldij verhooging, wegens de ongewone duurte, is ook dit jaar toegestaan aan alle militairen beneden den rang van officier.—De loterij voor de ongelukkigen te Banda in Ternate, maakt nog al opgang. De som die daarenboven bij het ministerie van Kolonien is ontvangen, bedraagt thans ƒ3744,06½.—Men wil, dat er eene reorganisatie van het ministerie van Kolonien ophanden is, en dat men spoedig hiervan zal worden onderrigt.—De regering, verneemt men, dat toegestaan heeft te 's Hage een elfden predikant aantestellen, onder voorwaarde, dat uit 's rijks kas slechts de helft van het traktement zal worden betaald.—Men heeft in Drenthe al weder een schat gevonden en wel door de zoons van de wed. Garning te Noord Barge. Met eene zoogenaamde wipkar, kan men stukken geld (meestal met het jaartal 1700) in twee reizen te huis brengen.

Op den 23sten Januarij a. s., zal in de zaal van de eerste Kamer der staten generaal, door den minister van binnenlandsche zaken, de plegtige uitreiking plaats hebben van de medailles en getuigschriften, ter Parijsche wereld-tentoonstelling door onze industrieelen behaald.

Onlangs vernam men, dat er eene geregtelijke vervolging ingesteld was tegen het weekblad *de Fakkel*. Thans verneemt men, dat dit geschiedde ter zake van een artikel over de bekende gebeurtenissen van *Koekengen*, en wel hoofdzakelijk wegens twee daarin voorkomende uitdrukkingen als: 1o. dat de Regering daarbij gebruik zou hebben gemaakt van *ondergeschoven stukken*, en 2o. dat zij de *vertegenwoordiging* zou hebben *gemystificeerd*. De regterlijke magt heeft echter ten deze regtsingang ook in hooger beroep *geweigerd*, op grond, dat niet gezegd werd dat de hooge regering *des bewust* van zoodanige stukken had gebruik gemaakt en de aantijging van mystificatie, niet behelst *un fait precis*.—De zaak van den heer H. J. Lion, als hoofdredacteur, en den heer D. van Haren Noman, als uitgever van *de Indier*, beschuldigd van laster jegens den heer van Rees, voormalig resident van Batavia, heeft den 22 Jan. in hooger beroep voor het prov. geregtshof van Gelderland gediend. Het hof heeft het vonnis der arr. regtbank te Tiel bevestigd, waarbij de eerste tot eene maand gevangenisstraf en ƒ25 boete veroordeeld en de tweede vrijgesproken wordt. Het hof is alleen van het vonnis des eersten regters afgeweken, wat de kwalificatie van den heer van Rees betrof, alzoo deze sedert eenigen tijd ambteloos levende, niet meer tot de openbare magten behoort.—De zaak van Jhr. Salvador en S. Fongers, heeft thans voor den hoogen raad gediend. De conclusie strekt, om het vonnis van het Hof in Noord Holland te bevestigen en al de middelen van cassatie te verwerpen. Men weet dat Salvador wegens laster bij dat vonnis tot eene cellulaire gevangenisstraf en boete wordt veroordeeld. De tweede zaak van Salvador *alleen*, (beschuldiging van laster jegens de Haarlemsche regtbank) zal in hooger beroep dienen den 4 Maart e. k.—Men heeft weder eene vervolging ingesteld, tegen den pastoor der R. K. gemeente te Vorsmeer, als zou hij in plegtgewaad, kerkel. plegtigheden verrigt hebben, op het kerkhof, dat niet voldoende besloten wordt geacht.—Men weet, dat wijlen Koning Willem *I*, getesteerd had, dat allen die aan het hof, in welken rang ook, geplaatst waren, levenslang, de voordeelen die zij genoten zouden behouden. Daarover is veel getwist. De erfgenamen beweerden, dat de legatarissen dat alleen konden genieten, als zij hunne diensten bleven bewijzen aan het hof b.v. van Z. M. Willem *II* of later aan dat van Willem *III*. De legatarissen dit betwistende, kwamen in regten en de Hooge Raad heeft bij onderscheidene arresten, de Kon. erfgenamen in het gelijk gesteld. Dezer dagen echter zijn de legatarissen van dit arresten in revisie gekomen; partijen hebben hunne belangen doen bespreken en de procureur generaal heeft bij eene breed gemotiveerde conclusie, met het gevoelen van den eischer vereenigd. Uitspraak 29 Februarij a. s.

Dezer dagen is te Winschoten de zaak aanhangig gemaakt der twee voormalige dienstmeiden van wijlen juffer *Jannetje Oomkens*. Deze zaak is zonderling. Het geldt den eisch tot uitlevering van 1337 stuks buiten koers gestelde drie guldens, 4161 dito guldens, 6 dito zeeuwsche rijksdaalders, 1 Holl. rijksdaalder en 1 zoogenaamden goudgulden; voorwerpen die de eischeressen boven de haar door de erven der gedaagde bereids uitgeleverde goederen, vermeenen te kunnen reclameren, op grond, dat zij die allen gezamenlijk bij eene en dezelfde acte van de erflaatster zouden hebben aangekocht.

Namens den minister van Financien is door den rijks advocaat te 's Hage, verzoek ingediend bij den Hoogen Raad, strekkende tot verwijzing van den heer *de Lom de Berg*, lid der tweede Kamer, naar de openbare teregtzitting van den hoogen Raad, ten einde te worden teregtgesteld wegens drie overtredingen der Wet op het personeel, als: 1o. Aangifte der huurwaarde zijner woning op ƒ100 die bij de schatting gebleken is te zijn ƒ170.— 2o. Drie haardsteden, moet zijn zeven en 3o. 18 deuren en vensters, moet zijn twee en twintig. Dat gevolg moet werkelijk door den Hoogen Raad aan de zaak gegeven zijn.

De regtbank te Assen heeft regtsingang verleend tegen den uitgever der Asser Courant, ten verzoeke van den heer *J. F. Zijlker*, insgelijks lid der 2e Kamer, van wien dat blad gemeld had, dat hij werd vervolgd, ter zake der belasting, hetgeen werkelijk met de waarheid strijdig schijnt te zijn

Z. M. heeft aan J. Mansdam, onlangs ter dood veroordeeld wegens moord op Jan Zondag gepleegd, genade van die straf verleend, en dezelve veranderd in 20 achtereenvolgende jaren tuchthuisstraf.

Men verneemt dat eenige vrienden van den onlangs overleden Kapt. Luit. ter zee *Bruining*, hebben besloten op het graf van den ontslapen zeeman een gedenkteeken op te rigten.

Sedert den 16 Januarij is de weêrsgesteldheid hier te lande weder bij uitnemendheid fraai en zacht. Na dien tijd heeft het in het geheel niet gevroren, zoodat de scheepvaart in haren vollen omvang weder hersteld is.

— Men verneemt dat de Commissaris des Konings in de provincie Noord brabant, als zoodanig zal aftreden. Hij bevindt zich thans in de residentie en naar men zegt, wordt er over zijn opvolger onderhandeld.

Dezer dagen kwam, op het platte land van Noord Brabant, bij een boer iemand in het wit gekleed, die zeide dat hij een geest was en verzocht dat men eenige rozenkransen met hem zoude bidden tot lafenis zijner ziel. In groote ontsteltenis werd hieraan voldaan en middelerwijl ontstalen de geestverwanten den boer zijne aardappelen.

CORRESPONDENT.

1856. Maandelijksche Almanak. 1856.

MAART	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.	MAART	Zons- Opg. U. M	Zons- Ond. U. M
1 Zaterd.	6 36	5 51	17 Maandag	6 9	6 9
2 Zondag	6 35	5 52	18 Dingsdag	6 7	6 10
3 Maandag	6 33	5 53	19 Woensdag	6 6	6 11
4 Dingsdag	6 31	5 54	20 Donderd.	6 4	6 12
5 Woensd.	6 30	5 55	21 Vrijdag	6 2	6 13
6 Donder.	6 28	5 56	22 Zaterdag	5 0	6 14
7 Vrijdag	6 26	5 57	23 Zondag	5 59	6 15
8 Zaterd.	6 25	5 58	24 Maandag	5 57	6 17
9 Zondag	6 23	5 59	25 Dingsdag	5 55	6 18
10 Maandag	6 21	6 0	26 Woensd.	5 53	6 19
11 Dingsdag	6 20	6 2	27 Donderd.	5 52	6 20
12 Woensd.	6 18	6 3	28 Vrijdag	5 50	6 21
13 Donderd.	6 16	6 4	29 Zaterdag	5 48	6 22
14 Vrijdag	6 14	6 5	30 Zondag	5 46	6 23
15 Zaterdag	6 13	6 6	31 Maandag	5 45	6 24
16 Zondag	6 11	6 7			

6. Nieuwe Maan, 's avonds 3 uur 55 min.
13. Eerste kwartier 's morgens 9 u. 52 min.
21. Volle Maan, 's morgens 11 uur 21 min.
29. Laatste kwartier 's morgens 9 u. 43 min.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, Wis., den 10den Maart 1856.

Meel, Tarwe, ₩ zak.	$3,25, $3,50,	@ 3,75
Meel, Rogge, „ „	3,00	@ 0,00
Meel, Boekweit, per 100 lbs.		3,50
Blanke Winter Tarwe, ₩ bushel,	1,15	@ 1,20
Roode winter Tarwe „ „	1,05	@ 1,06
Club Tarwe, ₩ bushel,	1,05	@ 1,10
Zomer Tarwe, „ „	1,00	@ 1,05
Rogge, „ „	70	@ 75
Garst, „ „	1,15	@ 1,25
Haver, „ „	40	@ 45
Ind. Koren, „ „	70	@ 75
Witte Boonen, „ „	1,50	@ 1,75
Erwten, „ „	0,88	@ 0,00
Aardappelen, „ „	50	@ 0,56
Vleesch, ₩ 100 lbs.	6,50	@ 7,50
Spek, „ „ „	6,75	@ 7,25
Boter, ₩ lb.	17	@ 18 c
Reuzel, „ „	—	@ 14 c
Kaas „ „	10	@ 14 c
Eijeren, ₩ dozijn	14	@ 16 c
Drooge Appels, ₩ bushel	2,25	@ —
Groene Appels, ₩ barrel	3,00	@ 4,00
Spek (mess) ₩ barrel	15,00	@ 16.00
Zout, ₩ barrel	2.50	@ 0,00
Wit Visch, ₩ barrel,	8,00	- 10.00
Whiskey, per gallon		- 0,40
Timmerhout, per M.	8,00	@ 16,00
Shingles, ₩ M.	1,50	@ 2,50
Hout, per cord,	1,75	@ 2.00
Hooi, ₩ ton	12	@ 15

CORRESPONDENTIE.

Mr. J. B. te Muskegon.— Eng. & Holl. Woordenboek, gisteren franco aan uw adres verzonden.

De WelEd. geb. heer C. v. M. te H. bij U., wordt dringend om antwoord verzocht.

— Met dit nommer nemen wij afscheid van de Tax Lijst. Onze kolommen waren in den laatsten tijd te klein om al het nieuws enz., te bevatten. Van daar dat wij ons in het *Mengelwerk* en *Feuilleton* hebben moeten beperken, en de correspondentie van onzen reizenden Agent thans in de anders voor het Feuilleton bestemde plaats verschijnt. Voortaan hebben we weder meer ruimte.

Advertentien.

Lijst der achterstallige belastingen

IN SHEBOYGAN COUNTY.

Aan alle belanghebbenden wordt hiermede berigt gegeven dat is op den tweeden dingsdag van April e. k. in het schatmeesters-kantoor in de stad Sheboygan, County Sheboygan, Staat Wisconsin, zal aanvangen zooveel van de navolgend beschrevene landerijen en lotten in het openbaar te verkoopen, als tot de betaling van de op dien dag vervallende belastingen, kosten en interesten, voor het jaar 1855 (en ook voor 1854, waar het zoo is opgegeven) blijkt noodig te zijn. De verkoop heeft plaats van des morgens ten negen ure tot des namiddags ten vier ure op dien dag en de daaropvolgende dagen, tot dat alles verkocht zal zijn:

City of Sheboygan.

First Ward Lots.	Blocks.	Second Ward Lots	Block.
one to 6	4	n 15 ft of e½ 6	152
1, 2, 3	5	s ½ 7	do
1, 2, 3, 6	7	9 e ½ 10	do
1, 5, 6	8	w½ of s 60 ft 12	do
one to 6	10	1 2 3	153
4, 5, 6	11	s 55 ft 4	do
one to 6	12	w 5 ft of n½ 4	do
1, 2	13	e 45 ft n½ 5	do
4 5 6	16	All except e 16 ft of	
1 2 3	17	s 60 ft 7	do
one to 6	18	e 20 ft of s 60 ft 8	do
1 2 4 to 12	20	n 90 ft 8	do
one to twelve	23	s ½ of w ½ 12	do
ten, eleven, twelve	24	7 9 w ½ s ½ e ½ 10 12	154
7 to 12	25	1 2 3 4	—5
7 8 9 12	26	2 3 4 5 6 8 9	—6
5 6 w½ 9 10	27	5 6 10	—7
one to ten	28	1	—8
n½ eleven & twelve	28	one to ten	—9
1 2	29	1 6 7 8 9 11 12	160
s 25 ft of n 60 ft 5 & 6	do	4 5 6	—1
n 25 ft of s 65 ft 5 & 6	do	1 2 3	—2
s 40 ft 5 & 6	do	1 2 3 4 5 6 10 11 12	—3
n 20 ft 7 & 8	do	13 14 15 16 17 18	do
4 5 6	30	21 22 23 24 25 26 28	do
9	32	four to ten	—4
one to twelve	33	one to twelve	—5
three to nine	35	1 2 3	—6
three to six	39	all	—7
7	40	1 2 7 9 10 13 15	—8
s½ 7 & 8	41	1 2 3 4	—9
9 to twelve	do	1 2 3 4 5 6 9 to 12	170
1 2 3 4 5 6 10	42	1 2 3 4 5 6 7 8 12	—1
2 5 6 7 8 12	43	3 5 6 9 11	—2
4 s½ 5 & 6	44	1 2 3 4 7 8 9 10	—3
one to twelve	45	1 2	—4
1 2 3 5 12	46	3 4	—5
one to twelve	47	e½ 5 6	—6
⅔ of 1 2 & 3	48	e ½ 2	—7
4 to 9	49	e½ 3	do
7 8 9	51	w½ 3	do
one to twelve	53	e½ e½ 5	do
one to twelve	54	s 20 ft of n 130 ft 6	do
1 2 3 5 6 7 8.9	55	s 80 ft 7	do
ten, eleven, twelve	56	e½ w½ s 80 ft 8	do
1 2 3 4 5 6 10 11 12	57	w½ e½ n 61 ft 8	do
one to twelve	58	e½ n 60 ft 9	do
1 2 3 4	59	e½ s 80 ft 9	do
und ½ 9 10 11 & 12	do	e½ s 60 ft 10	do
7 to 12	60	1	—8
1 3	61	w½ e½ 2	do
n½ 11 & 12	do	w½ e½ 4	do
s½ n½ 11 & 12	do	5	do
2 3 4 9 10 11 12	62	s 16 ft 6	do
1 2 3	63	7 8 10 11	do
w½ 4 & e½ 5	do	1 2 3 8	—9
9 10 11	do	all except w 20 ft of	
1 2 3 4	64	s 60 ft 4	181
20 ft of s½ 5 & 6	do	w½ s 60 ft 4	—1
s½ 7 & 8	do	s 60 ft 6	do
n½ s½ 7 & 8	do	10 & 12	do
9 11 12	do	1 3 4 7 8 9	—2
s½ 1 & 2	65	all	—3
3 4 5 6 9	do	2	—4
7 8 9	66	3 4 5 6 8 9	—5
one to twelve	67	1 2 3	—6
one to twelve	68	7 12	—7
7 8 9	69	1 5 to 12	—8
5 6	70	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 12	—9
10	72	11 12	190
one to six	73	6	—1
one to ten	74	all	—2
4 6 11 12	75	all	—3
4 to 9	76	4 5 9 10	—5
1 3	77	5 6	—6
4 to 8 n½ 9 10	78	1 2 3 4 5 6 7 8 12	—7
s½ 11 & 12	do	1 2 3 4 5 6 11 12	—8
4 7 to 12	79	1 5 6 9 10 11 12	—9
11	80	1 2 3 4 5 6 10 11 12	200
9 to 12	81	1 2 3 4 9 10 11 12	—1
one to twelve	82	1 2 4 5 6 8 9	—2
9 to twelve	84	3 4 5 6	—3
4 5 6	85	1 2 5 7 8 9 10 12	—4
9 to 12	87	1 2 3 4 7 8 9 11 12	—5
1	88	2 4 5 6 7	—6
1 3 4 5 6	89	1 2 3 4 5 13 14 15 16	
1 to 6	90	18 21 23 24	—8
1 6 7 8 9	91	1 3 5	—9
1 2 5 6 7 8	92	1 2 3 4 5 8	210
4 to 12	93	1 2 3 4 5 6 11 12	—1
2 to 9	94	1 2 3 4	—2
1 2 11 12	95	und ½ 10 11 & 12	do
2 3 9 11 12	96	und hf 1 2 3 & 4	—3
1 2 7 8 9 11 12	97	5 6 7 8 9 10	do
4 to 12	98	one to eight	—4
1 2 4 to 12	99	1 2 8 9 10	—5
4 5 9	101	one to twelve	—6
3 5 6 8	103	four to nine	—7
1 2 4 6 7	104	1 6 7 to 12	—8
1 2 3 4 9 10 12	105	1 2 3 4 6 10 11 12	—9
1 2 4 6 10	106	one to six	221
1 2 3 4 5 6 10 11	107	one to twelve	—2
3 7 to 12	108	1 2 3 7 8 9	—3
2 3 4 5 8 9	109	one to twelve	—5
1 2 7 9 10 11 12	115	7	—6
1 2 5 6	117	one to twelve	—7
3 4 5 6	125	one to six	—9
1 2 3 6	126	1 2 6 7 8 10 11	230
1 n½ 4 5 & 6	127	all	—1
1 n½ 6	128	1 2 3 5 8 9 to 15	—2
4 5	304	3	—3
1 2 3 4 6	305	w½ 2	—4
2 3 4	306	3 4 5	do
1 2 3 4	307	3 4 5 8 10 11	—5
BATES' ADDITION.		3	—6
e½	Lot 1	5 6	—7
w½	1	1 2 6 to 12	—8
s½ e½	2	1 2 4 5 6 8 9 10 11	—9
n hf e hf	„	one to six	240
n one fifth n½ w½	„	1 5 6	—1
n one fifth w½	„	1 5 6	—2
one fifth w hf	3	1 9 10 12	—3
e hf	„	7 8 10 11 12	—4
w hf	6	6 do do do	—5
10 11 14 19	22	one to six	—6
26 27 28	35	1 2 3 7 to 12	—8
n hf 48 51 56	57	ten, twelve	—9
58 59 e½ 60	61	4 5 6 10 11 12	250
½	62	one to twelve	—2
Lot D & K		7 8 9	—3
SECOND WARD.		1 2 3 5 to 12	—5
3 3 5 6	89½	1 2 3 7 8 9	—7
1 2 3 4 6	90½	four to twelve	—8
1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14	110	1 2 3 4 5 6 7 10 11 12	260
1 to 7	111	do do do	—1
10 11 12 13 14 15		1 3 4 7 8 do do do	—2
16 19	do	one to six	—3
2 3	112	seven to twelve	—6
1 2 4 to 11	—3	seven to twelve	—7
12	—7	4 7 to 12	—8
3 5 7 8	—8	7 8 9 11 12	—9
4 6 to 16	—9	one to twelve	270
1 7 8 9 10 13	121	one to twelve	—1
3 5	123	one to twelve	—7
12	124	four to twelve	—9
7 to 12	125	one to twelve	281
7 to 12	126	one to six	—4
e½ 7 & 8 e½ 9	127	one to twelve	—5
10 e½ 11 & 12	do	one three five	—6
e½ n½ 7	128	one to twelve	—7
8	do	ten eleven	—8
n one fifth s 6 10 11	129	seven to eleven	—9
1 3 4 7 9 11 s 22½ ft 12	130	one to six	294
e½ 1 & 2 3 4		2 3	—5
e one fifth 5	131	1 2 3	—6
8 9 11 12	do	one to six	—7
1	132	1 2 3	—9
1 2 3 4 10	133	one to six	302
1 2	134	3 4	—3
1 4 5 6 7 11 12	135	7 9 10 11	—7
1 4 5 6	136	1 2 4 7 9	—8
1 2 6	137	w 80 ft 10 e 54	
1 6 7 8	138	ft 11 12	do
1 2 3 4 5 6 10 11 12	139	1 2 3 4 5 6 11 12	309
1 2 3 7 8 9	140	1 e½ 2 w½ e½ 2	310
4 5 6 10 11 12	141	4 e½ w½ 5	do
1 2 5 6 7 8	143	e½ w½ 8	do
1 2 4 5 6 7	144	e½ 8	do
one to six	145	e½ 9	do
3 7 11 12	146	n½ w 16 ft 9	do
1 2 11	147	w½ 10	do
1 2 7 9 10 13 14	148	12	do
7 8	149	2 3 e 18 ft 6	—1
1 2 5 7 11	150	e 22 ft of w 42 ft 6	do
1 2 3 e½ 10 12	—1	w ½ 6	do
1 2 w½ 4 e½ 5	—2	1 e½ 2	—2
n 18 ft 6		2 7 8 12 13 14 17	—3
30 ft of s 60 ft of n½ 6	do	18 19 20 21	do

ELLIS' ADDITION.

Lots 7 9 25 26 28 29 31 32 33 34 36 37 39 41 42 45 46 48 51 53 54 56 57 58 61 65 und hf 68 70 71 72 73 76 82 83 85 86 87 89 90 91 w 30 ft of n 90 ft 108 s 20 ft of n 90 ft 108 s 15 ft of s 35 ft of s 57 ft 103 104, e two fifths of w two fifths 105 108 109 111 112 114 115 116 n 40 ft 119 120 130 137 138 133 134 135 136 139 146 1½ 147 158 159 162 163 165 166 w½ 167 169 173 174 175 176.

Sec 23.—A piece of land off s end of se fraction 8 30 chains extending from river to lake.

Sec 27.—Und hf e hf se qr; w hf se qr.

Lands in e hf Sec 15—6 acres of the sw 7 acres of se qr of ne qr; 2½ acres of nw qr ne qr ne qr; s hf se qr ne qr ne qr; sw qr ne qr ne qr; sw qr ne qr; se qr sw qr se qr; sw qr sw qr se qr; ne qr sw qr se qr; nw qr sw qr se qr; sw qr nw qr se qr; 9 acres of nw qr nw qr se qr; ne qr nw qr se qr; all that fraction w & s of the Calumet road of se ¼ nw ¼ se ¼.

Sec 14.—Lot 1; n part 2.

All the s 25,23 acres of Lot 2 except the following described pieces of land: 1st commencing at the sw corner of said lot, thence running n 4,25 chains, thence e 10,87½ chains, thence s 4,85 chains, thence w 10,87½ chains to place of beginning; 2nd the e 9,35 of the s 25,35 of said lot 2.

A piece of land bounded as follows: Commencing at a stake in the quarter section line 13 rods & 10 feet n of the nw corner of the s 25,25 acres of lot 2, thence running n 12 rods to a stake, thence e 60,7 rods to a stake, thence s 12 rods to a stake, thence w 60,7 rods to the place of beginning.

12.64 acres of land bounded as follows: Commencing at a point in the n line of lot 4 20.86 chains e of the nw corner of said lot, thence s to the shore of Lake Michigan, thence northerly, following the shore of the Lake to the n line of said lot 4, thence w to the place of beginning, excepting there from 2½ acres belonging to the United States.

9½ acres of land bounded as follows: Commencing at a point on the s line of lot 4, 5,93 chains e of the sw corner of said lot, thence running e 7,97 chains to a stake, thence s 5,75½ chains to the shore of Lake Michigan, thence southwesterly along the shore of the Lake 3,45 chains to the s line of Sec. 14, thence w along said line 9,65 chains to the place of beginning.

2 four fifths acres of land bounded as follows: Commencing at a stake 5,93 chains e of the nw corner of lot 4, thence running e 5,30 chains, thence s 5,30, thence w 5,30 chains, thence n 5,30 chains to the place of beginning.

Lots 7 & 8 of nw qr nw qr.

2 acres of e ½ n 10 acres of nw qr.

TOWN OF SCOTT.

Town 13. Range 20.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
ne qr ne qr	1	ne qr se qr	18
s hf ne qr	do	ne qr sw qr	do
s hf nw qr	do	se qr ne qr	do
s hf nw qr	2	nw qr	19
e hf ne qr	3	sw qr	do
sw qr nw qr	do	ne qr ne qr	20
s part w hf se qr	5	nw qr ne qr	do
s hf se qr se qr	do	nw qr nw qr	21
nw qr	do	w hf nw qr	22
e hf ne qr	6	ne qr nw qr	25
nw qr sw qr	do	w hf se qr	28
nw qr ne qr	do	se qr sw qr	29
nw qr nw qr	7	n hf nw qr	30
w hf se qr	do	ne qr	do
ne qr se qr	do	w hf ne qr	31
n hf se qr	9	nw qr	do
sw qr se qr	10	se qr sw qr	32
e hf nw qr	11	sw qr sw qr	do
sw qr sw qr	do	w hf se qr	do
w hf sw qr	15	w hf sw qr	36
ne qr ne qr	16	w hf se qr	do
sw qr nw qr	17	e hf nw qr	do

TOWN OF RUSSEL.

Town 16. Range 20.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
s hf ne qr	1	se qr nw qr	5
se qr n w qr	do	Lot 3	do
sw qr sw qr	do	Lot 1	6
nw qr ne qr	2	sw qr ne qr	10
s hf ne qr	do	sw qr	do
ne qr nw qr	do	n hf se qr	do
s hf sw qr	do	e hf n e qr	11
s hf se qr	do	ne qr nw qr	12
nw qr nw qr	4	e hf s w qr	do
sw qr nw qr	do	nw qr sw qr	18
e hf se qr	do	se qr sw qr	19
n hf nw qr	5		

TOWN OF HOLLAND.

Town 13. Range 22.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
nw qr nw qr	4	**Town 13. Range 23.** Description.	Sec.
e ⅔ e hf sw qr	6	e hf nw qr	4
nw qr se qr	8	Lots 2 3 4	do
s hf se qr	9	„ 3 & 4	8
nw qr nw qr	11	„ 1	9
sw qr nw qr	16	„ „	17
n hf sw qr	do	nw qr se qr	do
s hf sw qr	17	ne qr ne qr	19
e hf sw qr	18	Lot one	20
nw qr sw qr	do	„ two	30
ne qr ne qr	19	w hf nw qr	do
e hf se qr	do	VILL. AMSTERDAM.	
sw qr nw qr	20	Lots.	Block
nw qr sw qr	do	twelve thirteen	1
e hf sw qr	do	eleven twelve	2
e hf nw qr	22	one	3
s hf ne qr	do	4	6
nw qr	31	two fourteen	7
e hf ne qr	do	7 to 12	11
s hf sw qr	35	4	16

TOWN OF LIMA.

Town 14. Range 22.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
nw qr	1	w hf e hf nw qr	19
n hf ne qr	do	nw qr nw qr	do
se qr	do	sw qr nw qr	do
sw qr se qr	2	e hf sw qr	do
se qr se qr	do	30 acres in se qr sw qr	21
se qr ne qr	do	nw qr se qr	do
nw qr ne qr	4	1 acre in ne qr	26
e hf sw qr ne qr	do	sw qr nw qr	30
e hf w hf se qr	do	s hf ne qr nw qr	31
w hf w hf ne qr	6	s hf nw qr ne qr	do
e hf ne qr	do	e hf sw qr sw qr	do
n hf ne qr	13	w hf nw qr	32
nw qr sw qr	17	w hf nw qr	33
sw qr sw qr	18	10 acres in nw qr	do
se qr se qr	19		

TOWN OF LYNDON.

Town 14. Range 21.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
w hf sw qr	2	nw qr sw qr	22
e hf sw qr	10	e hf se qr	24
sw qr	14	e hf e hf nw qr	26
sw qr ne qr	do	nw qr ne qr	do
sw qr nw qr	18	nw qr nw qr	27
nw qr sw qr	do	ne qr nw qr	30
e hf sw qr	do	w hf sw qr	31
sw qr se qr	19	w hf nw qr	do
n hf se qr	do	w hf nw qr	33
w hf nw qr	do	s hf nw qr	36
sw qr sw qr	22	e hf sw qr	do

TOWN OF ABBOTT.

Town 13. Range 21.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
e hf sw qr	5	w hf ne qr	20
nw qr	7	ne qr ne qr	25
ne qr nw qr	8	ne qr se qr	26
s hf sw qr	10	s hf se qr	do
sw qr ne qr	do	nw qr se qr	do
nw qr sw qr	11	s w qr	do
sw qr ne qr	do	Lot 2	29
se qr se qr	12	nw qr	31
sw ½ nw qr	14	sw qr	do
ne qr ne qr	15	sw qr	34
sw qr nw qr	19	sw qr se qr	do
sw qr	do		

TOWN OF MITCHELL.

Town 14. Range 20.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
sw qr ne qr	1	sw qr nw qr	13
se qr nw qr	do	nw qr nw qr	14
n hf nw qr	do	ne qr ne qr	16
sw qr ne qr	do	ne qr se qr	do
e hf w hf se qr	2	w hf ne qr	do
ne qr	do	s hf nw qr	do
e hf nw qr	3	sw qr	18
se qr ne qr	do	w hf se qr	19
se qr	5	n hf sw qr	do
s hf ne qr	6	w hf nw qr	do
e hf sw qr	do	s hf nw qr	do
n hf se qr	do	se qr ne qr	do
e hf nw qr	7	sw qr se qr	20
ne qr ne qr	8	sw qr ne qr	do
ne qr	9	s hf sw qr	do
nw qr	do	nw qr nw qr	24
w hf se qr	do	e hf sw qr	do
s hf ne qr	10	nw qr s w qr	do
s hf nw qr	do	w hf ne qr	do
sw qr se qr	11	ne qr	25
nw qr sw qr	do	w hf nw qr	do
w hf ne qr sw qr	do	nw qr sw qr	do
sw qr nw qr	do	ne qr nw qr	do
w hf se qr nw qr	do	nw qr	26
w hf sw qr	13	sw qr	do
sw qr se qr	26	sw qr nw qr	31
e hf se qr	27	s hf ne qr	do
se qr ne qr	do	se qr nw qr	do
s hf nw qr	28	sw qr sw qr	32
se qr	do	se qr se qr	33
w hf nw qr	29	ne qr	35
nw qr se qr	30	nw qr	do
sw qr	do	w hf se qr	do
ne qr nw qr	do	s hf nw qr	36
nw qr sw qr	31	ne qr sw qr	do

TOWN OF MOSEL.

Town 16. Range 23.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
w hf w hf nw qr	6	Lot one	22
nw qr	7	Lot 3	do
nw qr ne qr	9	nw qr sw qr	27
Lot 4	15	nw qr se qr	29
50 ac in e part se qr	18	w hf nw qr ne qr	do
sw qr nw qr	19	und hf sw qr	32
se qr sw qr	do	e hf ne qr	33
ne qr sw qr	20	nw qr	34
nw qr se qr	do	Lot one	do
e hf sw qr se qr	do		

TOWN OF HERMANN.

Town 16. Range 22.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
e hf ne qr	1	e hf se qr	14
s hf ne qr	2	s hf se qr	15
n hf se qr	do	nw qr ne qr	19
nw qr nw qr	do	s hf nw qr	23
50 acr in nw qr sw qr	3	sw qr se qr	do
s qr w hf nw qr	do	und hf e hf ne qr	do
e hf sw qr	do	w hf sw qr	29
s hf ne qr	6	se qr ne qr	do
w hf nw qr	7	all	30
n hf nw qr	9	ne qr sw qr	31
ne qr se qr	do	w hf ne qr	do
nw qr nw qr	10	nw qr se qr	do
ne hf se qr	do	w qr ne qr	33
s hf sw qr	11	54 acr in s pt s hf se qr	34
und hf w hf sw qr	13	n qr sw qr	35
w hf se qr	14		

TOWN OF WILSON.

Town 14. Range 23.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
Lot one	2	Lot 2	11
„ two	do	Lot 4	do
„ three	do	se qr nw qr	do
nw qr	do	ne qr nw qr	do
sw qr	do	Lot one	14
nw qr sw qr	3	Lot 2	do
ne qr sw qr	do	s hf 4	do
n 50 acr of w 100 acr		sw qr sw qr	do
of s 180 acres of n hf	4	nw qr	do
n 15 acres s hf lot one	5	sw qr nw qr	15
115,88 acr in w pt lot 2	5	n hf n hf sw qr	do
Lot 3	do	ne qr	21
ne qr	6	se qr	do
nw qr	do	s hf ne qr	22
w hf sw qr	do	Lot one	23
Lot 8	9	1 acre & Pier in ne qr	27
und hf ne qr	10	w hf se qr	28
se qr	do	s hf s hf sw qr	29
sw qr	do	n hf nw qr ne qr	30
Lot one	11	Lot one	34

TOWN OF RHINE.

Town 16. Range 21.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
ne qr	2	ne qr sw qr	16
nw qr	do	nw qr sw qr	19
s hf se qr	3	s hf sw qr	do
n hf se qr	4	nw qr se qr	21
s hf sw qr	5	w hf sw qr	31
ne qr sw qr	6	w hf ne qr	do
e hf sw qr	7	ne qr ne qr	do
se qr nw qr	do	w hf nw qr	32
sw qr se qr	do	sw qr	do
nw qr ne qr	do	sw qr	33
w hf ne qr	8	se qr	do
e hf e hf ne qr	9	sw qr ne qr	34
nw qr sw qr	do	100 acres sw qr	do
se qr	13	se qr se qr	36
e hf nw qr	16		

TOWN OF PLYMOUTH.

Town 15 Range 21.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
ne qr	1	nw qr	18
s hf se qr	do	e hf ne qr	19
nw qr	3	w hf ne qr	do
w hf ne qr	4	e hf ne qr	23
e hf sw qr	do	25 acres in e hf sw qr	24
e hf ne qr	do	e hf nw qr	do
se qr	5	e hf ne qr	26
ne qr	do	sw qr sw qr	30
nw qr	do	w hf ne qr	31
sw qr	do	e hf nw qr	do
ne qr	6	se qr	33
sw qr	do	e hf nw qr	do
w hf nw qr	7	VILL. OF PLYMOUTH.	
ne qr ne qr	do	Lots.	Blocks.
sw qr nw qr	8	seven	6
e hf se qr	9	ten, eleven	13
n hf nw qr	10	8 9 10 13 14 15	14
s hf sw qr	do	six to thirteen	15
se qr	12	VILL. OF QUITQUIOC.	
s hf sw qr	15	29	3
nw qr sw qr	do	4	4

TOWN OF GREENBUSH.

Town 15 Range 20.

Description.	Sec.	Description.	Sec
60 acres in e pt ne qr	1	ne qr sw qr	26
35 acres in n pt se qr	do	nw qr se qr	do
se qr sw qr	5	sw qr sw qr	27
sw qr se qr	do	se qr se qr	28
e hf nw qr	6	s hf sw qr	do
w hf sw qr	9	w hf se qr	do
w hf ne qr	10	Lots one, two	29
9 acr in nw qr se qr	do	s e qr	30
34 acr in nw qr se qr	do	e hf ne qr	do
n hf se qr	11	e hf sw qr	31
ne qr sw qr	do	e hf nw qr	32
e hf se qr	12	e hf ne qr	do
sw qr sw qr	do	n hf sw qr	do
s hf ne qr	13	se qr	33
s hf ne qr	do	nw qr nw qr	do
n hf se qr	do	sw qr	34
nw qr sw qr	14	e hf ne qr	35
s hf ne qr	do	n hf sw qr	do
se qr	do	n hf se qr	do
se qr sw qr	do	se qr se qr	36
e hf se qr	15	w hf nw qr	do
s hf ne qr	16	e hf nw qr	do
n hf se qr	do	n hf sw qr	do
e hf nw qr	17	**Town 16. Range 20.**	
e hf se qr	do	se qr	25
20 acr in w ½ e ½ ne ¼	18	Lot 4	30
w hf sw qr	19	one & two	31
se qr	20	sw qr	33
e hf ne qr	do	Lots one & two	34
s hf ne qr	22	e hf nw qr	36
ne qr ne qr	do	VILL. GREENBUSH.	
w hf ne qr	23	Lots.	Blocks.
nw qr sw qr	do	2 3	2
sw qr nw qr	do	6	6
w hf ne qr	24	n hf 7 & 8	8
n hf se qr	do	Part 3	9
sw qr	do	4	10
e qr nw qr	do	3	11
sw qr nw qr	do	2	16
sw qr se qr	do	Lot 3 in mill lot.	
nw qr ne qr	25	ROBINSON'S ADDIT.	
ne qr ne qr	do	6 & 7	6
e hf se qr	do	6	7
ne qr se qr	26		

TOWN OF SHEBOYGAN.

TOWN 15 RANGE 23.

Description.	Sec.	Description.	Sec
Lot one	2	s hf w hf nw qr	20
sw qr ne qr	3	und ⅓ e hf e hf nw qr	do
n ½ s hf sw qr	4	s hf ne qr	do
e hf w hf sw qr	5	w hf se qr	do
n hf se qr ne qr	do	2 acres in e hf se qr	do
w hf e hf sw qr	do	23 acres in e hf se qr	do
36 acres in se qr se qr	6	e hf nw qr	21
e hf sw qr	7	Lots one two	do
w hf se qr	do	s ½ e hf sw qr	do
e hf ne qr se qr	8	w hf se qr except 2 acr	
sw qr ne qr	9	& 18 Rods off n end	do
10 acres in e pt e hf ne		15 ac in sw cor of e½ se¼	do
qr s of Pidgeon River	10	10 acr in w side w hf	
Lot one	11	e hf se qr	do
sw qr nw qr	do	20 acr in w pt e hf e hf	
Lot 2	do	se qr & in e pt e	
Lot 3	do	hf e hf se qr	do
w hf w hf nw qr	15	Lot 1 in w hf nw qr	22
qr e hf sw qr	do	Lot 2 in w hf nw qr	do
nw qr sw qr sw qr	do	Lot 9 in w hf nw qr	do
w hf nw qr sw qr	do	Lot F in e hf nw qr	do
Lot one	16	w hf sw qr	do
„ 2	do	14 acres in ne qr sw ¼	do
„ 3	do	2	do
„ 4	do	frac in se qr sw qr s	
„ 5	do	of cemetery	do
„ 8	do	und hf w hf sw qr	27
„ 9	do	Lot 2	do
„ 13	do	und hf lot A in parti-	
„ 14	do	tion in n pt lot 1	do
„ 16	do	n hf lot A in s pt lot 1	do
ne qr se qr	do	und ⅔ e hf sw qr	do
se qr ne qr	do	40 ac in lot 8 s s hf se ¼	28
ne qr sw qr	do	14 ac s-mill property	do
55 acr in se qr nw qr	do	e hf lot 2	do
e hf n e qr	17	w hf se qr sw qr	do
s hf ne qr se qr	do	n hf sw qr sw qr	do
se qr se qr	do	se qr sw qr sw qr	do
se qr sw qr	do	s hf s hf sw qr	do
nw qr nw qr	19	10,97 acres in w hf w	
e hf nw qr	do	hf e hf ne qr n of the	
ne qr	do	old Sheb. Road	29
e hf sw qr	do	Lot 7	do
w hf w hf nw qr	20	Lot 8	do
n hf ne qr nw qr	30	n ½ w hf nw qr	33
s hf ne qr nw qr	do	s ⅜ n ¾ w hf nw qr	do
sw qr se qr	do	se qr se qr	do
Lot 1 6 7 9 10	31	10 acr in w part n hf	
1 7 8 9 10	32	sw qr	do
e hf nw qr	33	Lot 2	35

SHEBOYGAN FALLS,

TOWN 15. RANGE 22.

Description.	Sec.	Description.	Sec.
s hf s hf sw qr	4	s hf w hf ne qr	24
ne qr se qr	do	1 ac in se qr s pl'k road	do
s hf sw qr	5	hf acres s plank road	do
sw qr se qr	6	hf acre s „ „	do
nw qr ne qr	7	n hf nw qr	do
sw qr nw qr	do	se qr	26
sw qr nw qr	8	e hf sw qr	27
ne qr sw qr	9	n hf nw qr	28
e hf se qr	do	se qr sw qr	29
ne hf nw qr	do	n hf sw qr	29
n hf sw qr	10	s hf sw qr	do
e hf nw qr	do	und hf ne qr	31
25 ac e pt w ½ n ½ ne ¼	do	s hf w hf nw qr	do
w hf ne qr	15	e hf nw qr	do
e hf nw qr	do	ne qr sw qr	32
sw qr se qr	18	w hf sw qr	do
ne qr	do	und hf n hf se qr	33
nw qr	19	w hf nw qr	34
w hf e hf ne qr	20	sw qr	26
s hf sw qr	24	e hf sw qr se qr	do
w hf n hf nw qr	do	part ne qr ne qr	35
e hf ne qr	do		

VILLAGE OF SHEBOYGAN FALLS.

Lots.	Blocks.	OUT LOTS.	
7 & e ½ 10	1	s ½ 9 10 & 11	
one & two	3	n ½ 10	
w hf 1 2 & 3	7	Lot 123 in out lot 21	
1 4 5	9	4 in out lot 21	
11 12 13	14	w ½ in out lot 31	
1 2	17	Lot 7 9 in out lot 32	
w hf 1 2	18	LYMAN'S ADDITION.	
1 2 8 9 10 11 13 14	20	Lots.	Blocks.
w hf 5	21	15 16 17 18	1
one	42	16 e ½ 17	3
four	43	1 6 7 8	4
13 14	49	13 14	6
three to ten	50	9	7
7 8 11 12	51	w hf sw qr nw qr	20
3 4 5 6	52	w hf sw qr ne qr	do
1 2 6 7 8 9 10 13 14	54		

W. W. KING, Co. Treasurer.

Treasurers Office, Sheboygan, Feb. 15, 1856. 47

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor ons blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
„ A. J. Hillebrands, Oostburg, dito.
„ G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
„ D. J. Doornink, Milwaukie, Wis.
„ J. Verstegen, Little Chute, Wis.
„ John Wigman, te Green Bay.
„ J. Londaal, Alto, Fond du Lac County.
„ F. Pasdeloup, 59 Clark street, Chicago.
„ S. Osinga, Blue Island, Illinois.
„ E. van der Stolpe, Albany, N. Y.
„ J. J. Schroeder, 12 Bible House, Astor Place, New York.
„ A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
„ W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
„ R. v. H. Labberton, Lancaster, N. Y.
„ J. Anijs, Paterson, enz., New Jersey.
„ H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
„ W. Bül, Cincinnati.
„ J. van de Luijster, Holland, Mich.
„ J. van den Heek, Zeeland, Mich.
„ J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
„ L. Dooge, Grand Rapids, dito.
„ R. Barendregt, Pella, Iowa.
„ J. van Aarlem, St. Louis.
„ J. Stulen, Philadelphia, Pa.

De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent vier CENTS per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden of het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te sluiten, die *franco* moet gezonden worden aan

J. QUINTUS, Sheboygan, Wis.